

Genc K. Hoti - Bazat themelore të Materializmit Filozofik

Tuesday, 13 May 2014

Bazat themelore të Materializmit Filozofik

Genc K. Hoti

Bazat themelore te Materializmit Filozofik

ose: Permbysja e "materializmit" bolshevik, por dhe metodika filozofike se si duhen zberthyer gjeneza Historike e Shqiptareve dhe Gjuha Shqipe

Genc K. Hoti

Eshte nje popull i tere qe per 45 vjet (1945-1990) u detyrua te mesoje shtrember nje produkt teorik intelektual te gabuar pa e mesuar kurre se ku qendronte gabimi dhe shtrembesia e asaj qe percaktonte nivelin intelektual te shkolles komuniste shqiptare, por qe u hapte dhe portat per tituj shkencore e kariere politike (te pakten teorizimet mbi Gjuhen Shqipe dhe gjendjen shoqerore te paraardhesve te shqiptareve me ndikim mbi popujt e Evropes, qe vazhdojne te shpalosen prej cerek shekulli, e vertetojne katerciperisht kete; ne kete drejtim perkrehesit e ketyre ideve kane tentuar te cojne perpara politiken antishqiptare te diktatorit). Shqiptaret e gjysmes se dyte te shek. te XX-te muaren vesh (ne gjurmet e shkolles bolshevike) shume percipat qe ekzistonte nje forme filozofie qe quhej materializmi dialektik dhe historik, e ky materializem e kishte zanafillen nga mendimi filozofik helen te para 2500 vjeteve duke nenkuptuar ekzistencen e nje tabani filozofik materialist te kahershem dhe te konsoliduar (te pakten libri i Fatos Tarifes: "Filozofe materialiste te lashtesise", Tirane 1987, tekstet mesimore mbi materializmin dialektik dhe ate historik te para 1991-shit, por dhe vepra e Petro Zhejit "Libri i Aforizmave", Tirane 2012, e perligjin pretendimin tim). Por asnjeri nuk u tha shqiptareve se ky materializem ishte intuitiv, teper siperfaqesor, jo konkret, shpesh here edhe spekulativ dhe mbeti i tille deri me sot (te pakten deri ne monentim kur u pranua karakteri kuantik i drites, u zbulua spini i elektronit dhe u pranua big-bengu, por ky i fundit me permasa te kufizuara dhe pa asnje domethenie te metejshme), duke pasur vetem dy zberthime, qe konsideroheshin si permbajtja e kesaj filozofie: "Dialektika e Natyres" e Frederik Engelsit (Tirane 1981) dhe "Materializmi dhe Empiriokriticizmi" e Vladimir Ilic Leninit (Tirane 1955), por ky i fundit ne "Fletoret Filozofike" (vell. 38 i veprave, Tirane 1977) pati hedhur disa ide mbi shpjegimin filozofik te pretenduar si materialist te materies sipas interesave te politikave bolshevike (ishte i vetmi liber, pergjate epokes se diktatures, nga mund te merrje informacion filozofik mbi vepren e Hegelit). Por perbashkimi i Engelsit me Leninin, per kete teme, mos te kujtoje lexuesi se ka qene e rastit dhe e lidhur me materializmin filozofik. Te pakten Lenini, duhet konsideruar si shkaterruesi e filozofise materialiste dhe njeriu qe asgjesoje marksizmin per hir te revolucionit bolshevik duke i fshehur Njerezimit faktin qe materializmi marksist ishte nje tendence drejt zgjidhjes, por jo zgjidhja perfundimtare filozofike e jetes shoqerore ne Toke (ne realitet marksizmi i proletareve mund te konsiderohet nje zgjidhje teorike kalimtare pa domethenie). Mbi kete baze teorike u ngriten variantet e shteteve ilire para Krishtit, shtetit arber ne mesjeten e mesme dhe principatave feudale ne mesjeten kryqtare duke i cuar edhe me perpara, por edhe duke i rikujtuar, idete antishqiptare te diktatorit (kjo gje sot edhe bere shume e rendomte duke harruar se sot shoqeria shqiptare permban qeliza shoqerore tej mases primitive qe popujt e Evropes i kishin parakaluar para mijeravjetesh dhe qe ligjerisht nuk duhet te ekzistonin perkrah shtetit, po te ishte ky i

fundit produkt autokton). I gjithë produkti intelektual shqiptar pas 1991-shit është produkti me karakteristikë të kësaj shkolle dhe të kësaj filozofie, të kësaj paaftesie dhe të këtij mashtrimi në fushën e Filozofisë dhe të Historisë, në fushën e Shkencëve të Natyrës dhe të Gjuhësisë; shkurt në të gjitha fushat ku punonte arsimit shqiptar të epokës së diktaturës enveriste. Puna ka mbërritur deri atje sa duhet uruar: me mirë pa asnjë klasë shkolle (duke përfshirë edhe klasën e parë) se sa me shkollën enveriste (mos ditja e autoritetit të Alfabetit të Gjuhës Shqipe, mos ditja e autoreve të parë në historinë e Letërsisë Shqipe, mos ditja e levrujesve historike të Gjuhës Shqipe, mos ditja e subjektit që lidhi Popullin Shqiptar me Evropën, mos ditja e formës klasike të zhvillimit të Shoqërisë Njerezore, mos ditja e formës së zhvillimit të Popullit Shqiptar përgjatë 3000 vjetëve të fundit e perligj këte pretendim). Shqiptaret e sotëm duhet të jete të sigurtë se harresa e asaj që kanë mesuar nëpër auditoret e shkollave të mesme dhe universitetëve, dhe mesimi i saktë i problemeve të mesiperme, i bëjnë ata me të sigurtë për t'u përshatur me të rene evropiane ku aspirojnë të jetojnë në të ardhmen, të paktën femijet e tyre, pasi diferenca sociale me popujt e Evropës e kalon kohen me pesë shifra. Kjo është arsyeja përse duhet asimiluar filozofia materialiste sipas piketave të tjera në mënyrë të detyrueshme nëpër shkollat e sotme.

Të flasësh sot për materializmin filozofik në Shqipëri është shumë-shumë e vështirë, pasi reaksioni kundër kësaj filozofie është gjithëpërfshirës dhe sidomos periudha 1968-1991 duhet konsideruar si përmbysesja e materializmit filozofik në të gjithë përmasën e vet. Por ky është një problem jo vetëm shqiptar dhe jo vetëm filozofik. Duke mos pasur asnjë shkolle konkrete filozofike (në të vërtetë shqiptaret në kishin një shkolle të lidhur me Gjuhën Shqipe dhe çështjen kombëtare, por marrja nëpër këmbë e saj nga shkolla enveriste e ka bërë të panjohur pothuajse për të gjithë shqipfolësit), shqiptaret pas vitit 1991 e kanë të arsyeshme (nga pikëpamja politike) të shqelmojnë materializmin e tyre dialektiko-bolshevik, të imponuar nga politika, dhe të riasimohen në shkollat evropiane-perëndimore duke i dhënë të drejtë vetes të behen akademike dhe të quhen filozofë (të paktën figura e Artan Fugës i plotëson këto kritere; në këte rast i kërkoj falje akademikut pasi nuk e kam me të si individ biologjik, por si individ intelektual produkt i shkolles enveriste) edhe pse në mënyrë absolute nuk njohin gjysmën e përmbajtjes të mendimit filozofik botëror, ndërsa gjysmën tjetër e njohin në mënyrë tendencioze dhe jashtë interesave të Kombit Shqiptar (në këte pikë qëndron një mashtrim 500 vjeçar që është aplikuar mbi popujt e Evropës për të fshehur krimin politik që ka kryer një pjesë e racës së bardhë në kontinentin e Inteligjencës Njerezore duke zhdukur botën aktive (britaniket) dhe duke tjetërsuar botën më të inkasë (iberiket); - gjëja helene individuale nuk është kërkuar në raport me gjërat racore të kuqe. Por në kontinentin e racës së bardhë është bërë dhe një mashtrim tjetër shumëpermasor që aplikohet prej 2500 vjetësh duke i fshehur Njerezimit autoresinë e Civilizimit aktual. Përkundraiz për të zhbërë këte mashtrim 2500 vjeçar jam i detyruar të evidentoj bazat themelore të Materializmit Filozofik sipas një këndvështrimi tjetër). Të paktën studiuesit shqiptarë pas 1945 nuk e njohin në asnjë përmasë realitetin shqiptar të përjetuar nga baballarët e tyre biologjike. Une jam i detyruar t'ja rifreskoj shqiptarëve mashtrimin filozofik në emër të materializmit pasi i gjithë reaksioni filozofik dhe teorik që aplikohet sot në Shqipëri në emër të politikës e ka zanafillen përkundraiz tek kjo lloj filozofie shterp në të gjitha drejtimet deri në atë masë sa sot shqiptaret nuk dinë të mbrojnë shkollën e tyre filozofike të epokës së diktaturës.

Problemi i mendimit materialist janë të shumta dhe të pafundme, por interesi i përditshëm kërkon zberthimin e disa piketave që përcaktojnë përmbajtjen e këtij mendimi filozofik dhe lidhjet e materializmit filozofik me të sotmen që po jetojmë. Kur flasim për bazat themelore të materializmit filozofik pikesepari kam parasysh përfitimin konkret, udhëheqjen që ky mendim duhet të realizojë në planin politik shqiptar dhe në zbulimin e arsyes së çfarë përfaqëson materializmi dialektik i dikurshëm dhe përse u mohua jashtë kritikës filozofike (për këte mhim vendosi politika kur më 1990 u muar vendimi që materializmi dialektik dhe ai historik të hiqen si tekste mesimore në shkollat shqiptare. A u bë ky veprim pse u kuptua që ishin tekste mesimore me një ngarkesë të tepert, apo pse përmbajtja e tyre nuk ishte kuptuar asnjehere është një problem i pa zberthyer akoma. Por në thelb të problemit, shqiptaret nuk e njohin materializmin filozofik në asnjë hallkë të mundshme dhe orvajtja që bëhet për të mbrojtur dialektiken materialiste është një bllof i vërtetë që kërkon të mbrojë pseudodijen intelektuale të përfituara në auditoret e universitetëve shqiptarë atëherë dhe sot).

Pyetja e parë është: Cili është objekti i materializmit filozofik?

Vete kjo pyetje përbehet nga disa pyetje të tjera:

- Cila është përmasa e këtij objekti?

- Kur ka filluar të zberthehet ky objekt në historinë e mendimit filozofik nga pikëpamja kohore?

- Cila është dinamika e këtij zberthimi?

Pyetja e dytë është: Përse shërben materializmi filozofik?

Vete kjo pyetje përbehet nga disa pyetje të tjera:

- Kush eshte simotra e materializmit filozofik? Ky hap ben te domosdoshme pranimin e dialektikes filozofike.

- Cili eshte raporti i tyre nga pikepamja kohore dhe ajo e permbajtjes?

Qe te mund te realizosh nje zberthim te materializmit filozofik eshte e domosdoshme te mbeshtetesh tek FAKTI (kjo ka qene nje kerkese edhe e marksizmit te proletareve, por realitetet treguan se FAKTI marksist ishte nje rast i paperseritshem dhe u pergjithesua gabim). Eshte ky i fundit qe percakton thelbin e kesaj filozofie, por duhet pranuar qe kjo sot eshte e pamundur per aresyen me te thjeshte fare: faktet jane zhdukur, pasi shkrimi ka lindur shume-shume me vone se jeta praktike e qenies se gjalle te quajtur Njeri. Por edhe ate shkrime, qe permbajne ngjarje te kaluara, kane brenda doza interpretimi sipas formes se botekuptimit kohor. Ne kete menyre lind nevoja e procesit te tjetersimit te ketij interpretimi te sterlashte. Eshte kjo aresyeja perse materializmi filozofik eshte i domosdoshem ne planin teorik, me ane te te cilin te zbulojme te "panjohuren" qe dikur njihet praktikisht. Psh, praktikisht Feja njihet prej mijeravjetesh, por asnjeri nuk eshte i afte te na jape parametrat kohore te lindjes se saje jashte materializmit filozofik, keshtu qe mbetet qe ne ta zbulojme teorikisht dhe te ndertojme panoramen historike te lindjes dhe zhvillimit te saj. Ja perse filozofia materialiste eshte e vetmja teori filozofike qe lidh teorine shoqerore me praktiken njerezore. Por materializmi nuk mund te flase ne tym dhe te panjohuren ta pareqese si fakt konkret. Ne do te shohim ne vazhdim qe shume postulate te materializmit intuitiv dhe te atij tendencioz shpesh here jane bere pengese ne progresin e zhvillimit te shoqerise dhe kete fakt ka shfrytëzuar politika sa here qe e ka perdorur ate. Akoma me tej materializmi filozofik pergjate shek. te XIX-XX shpesh here ka qene kontradiktor me vetveten dhe jo rralle here eshte perdorur ne kasaphanat revolucionare te politikës (te pakten e ashtequajtura "Komuna e Parisit" dhe i ashtequajtur Revolucion "bolshevik" i 1917-es i nenshtrohen ketij fakti). Pika e pare ku duhet te filloje materializmi filozofik eshte fusha e subjektit njerezor: mosdija (dmth tulla e pare e Materializmit Filozofik rrjedh nga idealizmi filozofik). Filozofia materialiste duhet ta kete qe ne hyrje postulatit: Mosdija nuk eshte argument! Asnjeri nuk ka te drejte qe ne emer te materializmit filozofik te paraqese argumenta te paqena dhe mbi kete baze te shfrytezoje dufin e urrejtjes individuale ne emer te popullates per shkaqe politike (te pakten Komuna e Parisit ne fund te shek. te XIX-te i paraqet keto simptoma). E njetja siuate eshte edhe ne fushen e Fese: asnjeri nuk ka te drejte te flase ne emer te ZOTIT kur nuk e ka pare dhe nuk eshte i afte te argumentoje ekzistencen e Tij, apo te paraqitet si ateist kur nuk eshte i afte te argumentoje mosekzistencen e Tij dhe per cfare ka sherbyer ne historine e Njerezimit prej afro 3500 vjetesh te pakten. Karakteristika kryesore e materializmit filozofik (qe fshihej pas materializmit marksist) pergjate shek. te XIX-te ka qene mosdija (te pakten letra e Engelsit drejtuar Meringut me 14 korrik 1893 e pohon kete fakt). Per te kapercyer permasen e mosdijes jemi te detyruar te ndertojme dy ekuacione qe lidhen tipikisht me kete mosdije, por qe ne menyre arbitrare jemi te detyruar t'i pranojme si postulate kryesore, permbyesja e te cilave mund te sherbeje si argument per ta ndryshuar analizen e materializmit filozofik. Keto postulate lidhen me gjene me konkrete te botes njerezore, me Natyren. Natyra dhe Materia personifikojne te njejten dukuri me te njejtat karakteristika duke qene sinonim i njera-tjeteres. E shoh te aresyeshme te perdor termin Natyre (meqenese termi Materie eshte banalizuar ne menyre antimaterialiste nga Lenini [ky i fundit perbashkonte te pafundmen e Materies me njeriun ne percaktimin e termit] prej me shume se nje shekull) sipas parametrave postulative te meposhtem:

NATYRA NUK NJEH: homogjenitetin, barazine, perseritjen, kthimin prapa ne kohe dhe hapesire, fundin, fillimin, perjashtimin, relativen, boshlekun, zeron, piken.....

NATYRA NJEH: unitetin; pafundesine: ne kohe, ne hapesire, ne organizim, ne llojshmeri, ne shpejtesi, ne strukture....; por NATYRA njeh dhe nje gje tjeter, qe eshte sinonim permbledhës i te gjitha vecorive te mesiperme: zhvillimin sipas ligjeve, rigorozisht absolute (per hir te respektit ndaj Njerezimit do te ishte me e mire qe ZOTI dhe NATYRA te barazoheshin ne NJE pasi besimi ndaj Tyre perben bazen e progresit shoqeror per te gjithë koherat dhe prej ketij te kalohet ne konstanten e zhvillimit specifik. Problemi i besimit ndaj NATYRES eshte thelbi i botekuptimit materialist, pasi ne kete rast duhen pasur parasysh pikerisht rrjedhimet ndaj ketij besimi dhe konkretisht: NATYRA nuk gabon, NATYRA nuk vret medoemos, NATYRA nuk urren, NATYRA eshte absolutisht e bukur, NATYRA eshte absolutisht e mire, cdo gje qe ben NATYRA e ben per te mire te vetvetes, NATYRA eshte absolutisht pro Njeriut dhe asnjehere kundra tij, NATYRA nuk denon, NATYRA vete nuk ka te kundert, por perbehet nga te kundertat. Ne kete pike NATYRA dhe ZOTI jane NJE nga pikepamja kolektive, pamvaresisht ne e pranojme nga pikepamja individuale).

Pas ketij percaktimi ne mund te futemi ne boten e materializmit filozofik pa pasur frike se mund te kontrakttohemi me vetveten.

Ne kete menyre vime tek pyetja:

– Cili eshte objekti i materializmit filozofik?

Kuptohet, pas gjithë ketyre që thame, që objekti i vetëm i Materializmit Filozofik është NATYRA, që duhet konsideruar NENA e gjithshkafes. Por kjo nuk do të kishte asnjë vlerë në qoftë se nuk do të shtonim prapashtesën: zhvillim. Materializmi filozofik nuk do të kishte asnjë kuptim pa këto të fundit. Keshtu që NATYRA në ZHVILLIM përben objektin e vetëm të Materializmit Filozofik. Duke e bashkuar me përcaktimet postulative të mesiperme i japim të drejtë vetes të ecim edhe me përpara. Duke e pranuar Natyren (materien) pa kufizime përgjate procesit të zhvillimit është e pakuptimte të teorizojmë mbi këto pafundesi universale, keshtu që është e detyrueshme të përcaktojmë permaset e këtij objekti në funksion të perfitimit. Kjo do të thotë që pyetja e mesiperme ka nevojë për një nënpyetje që lidhet me permaset e këtij objekti, me të cilën merret Materializmi Filozofik. Dmth:

– Cila është permasa e këtij objekti?

Në këto pike duhet të ndahen rrymat e ndryshme të filozofisë së Natyres, të cilat nuk paraqesin asnjë unitet midis tyre jo vetëm nga pikepamja kohore, por dhe vete përmbajtja e tyre nuk i lidh këto rryma nga pikepamja hapsinore. Tendencë për të paraqitur në unitet materializmin intuitiv të epokës helene me materializmin tendencioz të shek. të XIX është në realitet një antimaterializem i kulluar. I pari u zhdruk në vazhden e kohës, kur i dyti u duk sikur rilindi mbi bazën e tij. Në të vërtetë, sic do të shohim, materializmi intuitiv helen e futi në grackë materializmin tendencioz (me anë të përcaktimit të shkaktuesit të levizjes) dhe ky i fundit, praktikisht, nuk zgjidhi asgjë nga ato që pretendoi. Ai pati vetëm dy vlera: a) nxorri në dritë postulatit filozofik materialist: jeta shoqërore përcakton ndergjegjen shoqërore (saktë py postulat është: Rendi shoqëror përcakton ndergjegjen kolektive të Njerezimit) dhe b) përcaktoi format e levizjes (vetëm pesë të tilla duke mos marrë parasysh levizjen primare [shkakun e bing-bengut] dhe fundore [Vrimat e Zeza]). Por thellë–thellë materializmi tendencioz i shek. të XIX bëri një gabim të pafalshëm: nuk nxorri nga dialektika hegeliane thelbin e kontradiktës, duke e pranuar vetëm midis të kundertave, kur fare lehtë fizika pranonte që në atë kohë se dy ngarkesa elektrike, ose magnetike, me shenja të njëjta shtyhen (dmth konfliktuohen) dhe me shenja të kundërta tërhiqen (dmth pajtohen). E thënë me ndryshe: ekzistenca e të kundertave tregon zhvillimin dhe e të barabartave vdekjen; është kjo arsyeja përse NATYRE nuk e njeh barazimin. Ketu fshihet i gjithë sekret i zhvillimit të NATYRES:

thelbi i kontradiktës nuk është lufta midis të kundertave, por shprehja e luftës brenda llojit, sepse të kundertat lindin nga zhvillimi i llojit

dhe kjo e përmbys të gjithë materializmin e shek. të XIX; - për të XX-tin as që behet fjale (këto pike shfrytëzoi materializmi bolshevik kur i kerceu në shpine materializmit marksist duke i ndryshuar tendencën). Kaq ishte e mjaftueshme që materializmi marksist, duke u transformuar nga bolshevizmi të konsiderohej me super-relativë propagandistike dhe pas përmbysjes së vet të konsiderohej, nga kundërshtarët, si një formë fetare. E gjithë lufta politike midis popujve dhe kombeve përgjate shekullit të XX-të pati në qendër të vëmendjes pikërisht këto lloje materializmi dhe në fund të këtij shekulli e përmbysi formalisht edhe vete atë. Për në shqiptarët e keqja e kesaj qëndron në përkrahjen e një forme filozofie pa thelb, pa përmbajtje dhe pa formë pas 1991 dhe sot gjendemi në mes të një udhëkryqi pa fillim dhe pa fund. Në planin filozofik shqiptarët nuk dinë akoma se kujt shkolle filozofike i perkasin dhe çfarë perfitimi kanë prej saj. Harrimi i së kaluarës historike është argumenti më i mjaftueshëm që vërteton se shqiptarët nuk janë të aftë të mesojnë nga gabimet e veta (nga kjo rrjedh se çfarë janë ata në realitet).

Fakti që pranojmë pafundësinë universale të Natyres dhe praninë e Materializmit Filozofik të lidhur me një objekt bën të kërkojmë një metodikë të re në raport me ato që kemi parapare deri më tani në emrin materializem filozofik. Keshtu që behet i domosdoshëm përcaktimi i pikefillimit të objektit me të cilin merret Materializmi Filozofik sipas një këndvështrimi të ri. Është ky këndvështrim që na jep mundësinë të lidhim mendimin filozofik materialist intuitiv helen me materializmin tendencioz të shek. të XIX-të dhe me idetë e reja mbi Materializmin Filozofik.

Pafundësia e NATYRES në të gjithë permaset e vet ja heq mundësinë materializmit filozofik të merret me këto pafundesi, e cila është konkrete, por e paanalizueshme në planin praktik. Pikërisht ky fakt e bën të domosdoshëm fillimin e permases së objektit që merr në konsideratë Materializmi Filozofik. Pranimi i Bing Bengut përcakton fillimin e objektit që do të analizohet dhe që fshihet pas fjales LENDE. Lenda është një nder format e organizimit të NATYRES dhe e vetmja që lidh Botën Njerezore, të fundme, me NATYREN e pafundme (vetëm në këto pike ato janë kontradiktore dhe rrjedhimisht të ndryshueshme, por kjo nuk të çon aspak në përfundimin që Bota Njerezore mund të perseritet në pafundësinë e NATYRES sipas parimit të spirales; - kjo ishte pikepamja e Leninit që tentoi të ndryshojë pikepamjen e Xhan Batista Vikos (1668-1744) mbi formën e zhvillimit rrethor). Detyrimisht objekti që analizojmë Materializmi Filozofik është pikërisht LENDA me të gjithë permaset e vet fillestare, kalimtare dhe konsoliduese. Vete Lenda e Sotme ka një sërë fazash historike kalimtare (kuanti – grimca elementare (në këto pike ka vend për një studim të mëtejshëm pasi raportet kohore dhe hapsinore të elektronit me neutronin dhe protonin nuk është dhe nuk duhet të jete i njëjtit) – atomi – molekula – struktura; prej këtej lindin një sërë pyetjesh: Në cilën fazë të këtij ekuacioni ka filluar bing-bengu? Cili është raporti sasior i perberësve të ekuacionit? Cili është raporti kohor i ketyre perberësve? Cilat janë format e levizjes që karakterizojnë këto ekuacione?). Vete struktura lendore ka disa faza historike zhvillimi që duhen konsideruar në unitet me njëra-tjetrën dhe të varura nga forma e levizjes që i formon dhe i zhvillon (kimiko/inorganike – kimiko/organike – bimore – shtazore – njerezore). Pikërisht këto faza kalimtare të Lendes dhe dinamikës së strukturave të saj analizojmë Materializmi Filozofik. Por ketu mund të ketë nevojë për ndryshime, pasi mënyra se si na i kanë mesuar neper shkollë është me të vërtetë skandalozë duke i nënkuptuar sipas një varesie hapsinore pa asnjë lidhje kohore dhe pa pranuar ligjin e zhvillimit heterogjen të tyre (të pakten mungesa e një elementi kimik në sistemin tone Diellor, nr. 43, Tekneci (Tc), në tabelën e ligjit periodik të Mendelejevit (1834 – 1907) duhet të conte në këto pranim).

Në këto forme ky objekt nuk është analizuar kurrë nga mendimi filozofik (nuk ka rendesi lloji i saj) deri në shek. të XIX-të. Keshtu që vime në pyetjen:

– Kur ka filluar te zberthehet ky objekt ne historine e mendimit filozofik nga pikepamja kohore?

Karakteristika e mendimit materialist intuitiv helen eshte nje menyre aresyetime qe shpjegon se si shoqeria (individ) tentoi ta analizoje Natyren sipas botekuptimit kohor duke anashkuar lidhjet e domosdoshme midis fazave kalimtare (qe ne ate kohe nuk njiheshin) dhe strukturave (qe njiheshin formalisht dhe ne menyre teper empirike). Merita e atij mendimi filozofik ishte pranimi i idese se nje uniteti midis ketyre strukturave edhe pse thelbi i tyre nuk njihet ne asnje permase. Por mendimi filozofik materialist helen pati kurajon te percaktonte thelbin formal te levizjes dhe me kete thelb tentoi te perbashkoje format e vecanta te natyres. Kjo eshte pika ku fillon mendimi shkencor formal ne kontinentin evropian dhe ajo qe quhet “gjenia helene”. Gjithashtu kjo eshte dhe pika e gabuar ku u mbeshket i gjithë mendimi filozofik dhe ai shkencor i mevonshem deri ne momentin kur lindi Albert Ajnshtajni (eshte i pari filozof-fizikant gjerman ne nivel boteror qe tentoi te lidhe kohen me hapsiren ne fushen e fizikes, prej nga rrjedh percaktimi i gabuar i Aristotelit mbi shkaku dhe levizjes; por pretendimi mbi pasaktesine e formule $e=mc^2$ kur ajo reduktohet ne raport kohe/hapsire = 1 = cost. tregon menyren se si Ajnshtajni eshte i keqinterpretuar ne thelbin e teorise se tij, duke e bere te pavlefshem).

Por pati nje permbyse sociale dhe rendi shoqeror ne boten helene u permbyse dhe bashke me te edhe mendimi filozofik intuitiv materialist. E keqja e asaj permbyseje ishte mosevidentimi i fakteve te ndodhura konform kohes se formimit. Ne kete menyre per mendimin filozofik helen mbeten te panjohura menyra se si kishte lindur shkrimi, si ishin formuar shkollat, se si ishin formuar qelizat sociale qe perdorte shoqeria helene e asaj kohe e shume fenomene te tjera natyrore e sociale. Eshte kjo arsyeja perse une e konsideroj mendimin materialist helen intuitiv dhe teper larg realitetit natyror te perjetuar dhe shkaku perse politika feudale evropiane ka pamjen e kopshtit zoologjik.

Cudia qendron edhe ne ekzistencen e nje mendimi tjetër filozofik ne ate kohe qe tentoi te shpjegonte fenomenet e Natyres, por dhe ne paaftesine e mendimit filozofik te mevonshem per te percaktuar raportet kohore te ketyre formave te filozofise midis tyre dhe ne raport me rendin shoqeror. Kjo e fundit perben strumbullarin e te gjithë materializmit filozofik te shek. te XIX-te pa marre parasysh gabimin e Aristotelit, paaftesine per te percaktuar format dhe menyren e lindjes se ideve te ndryshme politike, juridike, fetare, shkencore, letrare, artistike, etj dhe mungesen e shpjegimit te unitetit te NATYRES ne thelbin e saj. Une pretendoj qe mendimi filozofik materialist nuk e ka shpjeguar asnjehere unitetin qofte formal, qofte thelbesor te NATYRES dhe per kete nuk ka se si te konsiderohet i qenesishem, te pakten deri ne fillimin e mijevjecarit te trete (kete fenomen e kam hasur dhe ne fushen religjione mbi te cilen behet nje spekulim i pafund nga te gjithë krahet prej me shume se 2500 vjetesh; per kete shih artikullin: “Ateizëm shkencor apo antishkencë shqiptare” dhe “Roli i Institucioneve Fetare ne Historine e Njerezimit”, publikuar ne albanovaonline.com dhe www.genchoti.com). Kjo e fundit te detyron te kalosh ne nje shkalle tjetër analize, e cila duhet t'i pergjigjet pyetjes:

– Cila eshte dinamika e ketij zberthimi? Do te ishte mire qe kjo pyetje te shoqerohej me nje shtese: nga kush varet kjo dinamike?

Sot kjo pergjigje eshte e lehte, pasi nevojat praktike te jetes shoqerore jane konsideruar ligje te natyres shoqerore, prej nga varet fillimisht intuita e njeriut (por ne kete kuadre ka mbetur pa shpjegim raporti midis intuite individuale dhe asaj kolektive). Ne njohim menyren se si individ njeri ka tentuar te shpjegoje fenomenet e natyres ne menyre filozofike, por kemi anashkuar subjektin qe e detyroi kete individ te merret me filozofi (vetem ne kete rast ne zbulojme lidhjet e domosdoshme midis subjektit dhe individit edhe kur ato i takojne dy rendeve shoqerore te ndryshme (Njerezimi i njeh individet e epokes skllavopronare qe kane tentuar te merrin me kete problem, por nuk njih subjektin qe e filloi kete proces ne fundin e epokes fisnore kur dhe lindi shkrimi). Ne kete pike ne kemi fillimin e dinamikës se zberthimit te NATYRES sipas kendveshtrimit filozofik per here te pare ne Historine e Njerezimit.

Mire apo keq, subjekti qe u muar per here te pare ne Evrope me zberthimin filozofik te Natyres ka qene instituti fetar politeist helen, i cili eshte autori i te pares forme te alfabetit (nuk paraqet asnje rendesi mundesia e huazimit nga fenikasit te alfabetit; praktikisht kjo duhet konsideruar e pamundur), i te pares forme te filozofise, i te pares shkollë mesimi; shkurt pergjegjes per lindjen e CIVILIZIMIT Boteror eshte Instituti Fetar Politeist pamvaresisht nga vendi ku eshte aplikuar dhe ai nuk ka karakter centrist (te gjitha keto ne pragun e fillimrendit skllavopronar). Perpara ketij subjekti dhe shume me vone, statistika historike nuk njih asnje individ qe te jete marre me kete problem. Dmth forma me e pare e mendimit filozofik analitik mbi Natyren perfshihet brenda ideve fetare dhe rrjedh nga kultet pagane te natyres, qe i perket nje rendi shoqeror paraardhes ne raport me ate ku eshte aplikuar. Eshte kjo e vetmja hallke lidhese e dy rendeve shoqerore dhe e dy formave fetare ne historine e Njerezimit, prej nga do te rrjedhe e gjithë jeta kulturore e intelektuale e Races se Bardhe. Por ne kete pike kemi dhe shkeputjen e individit dhe fillimin e rolit te tij ne Histori. Periudha lidhese e ketyre dy rendeve shoqerore perben te gjithë misterin e zhvillimit shoqeror te Njerezimit dhe ate qe ai nuk ka mundur te dokumentoje dot. Prandaj dhe i duhet dhene rendesi vendimtare rolit te Institucioneve Fetare ne Historine e Njerezimit ne qofte se duam te percaktojmë sakte dinamikën e mendimit filozofik materialist.

Marrja ne konsiderate e mendimit filozofik individual eshte nje problem qe mund te ndiqet fare lehte fale nje pune mijeravjecare te staticieneve te kesaj fushe, por duhet theksuar se mbi kete baze analitike Fridrih Hegeli (1770 – 1831) zbuloi dialektiken filozofike tre permasure duke e kaluar kete te fundit nga intuita ne shkence. Ne kete pike ne mund te zbulojme varesine e mendimit filozofik (nuk ka rendesi permbytja) nga rendi shoqeror dhe nga cfare faze e rendit shoqeror (ketu ka rendesi permbytja e mendimit filozofik).

Perbashkimi i te gjitha ketyre problemeve na con ne permbytjen e pyetjes se dyte:

– Perse sherben materializmi filozofik?

Ekzistencen e mendimit filozofik ne jeten shoqerore te Njerezimit duhet t'ja dime per nder prifterinjve politeiste (dmth institucioni fetar eshte pergjegjes per lindjen e filozofise ne racen njerezore) te cilat jane te paret qe tentuan te shpjegojne fenomenet natyrore. Ka qene nje akt instiktiv qe prodhoi per here te pare boten fetare dhe mendimin filozofik. Ky akt ka nje procedure historike qe fillon ne brendesi te komunes se mirefillte primitive, por perpara ndarjes se punes. Menyre se si ka lindur Feja ne Historine e Njerezimit eshte ne te njejten kohe dhe menyra se si ka lindur mendimi filozofik, por dhe percaktuesja e formes se pare te ketij mendimi ne historine e tij. Rendesia e ketij akti nuk qendron ne aspektin hapsinor, por ne raportin qe ka me shkallen e zhvillimit te rendit shoqeror qe pjell kete forme te te menduarit. Ne kete pike fshihet dhe shkaku perse lind mendimi filozofik ne jeten sociale te Njeriut. Menyre dhe shkaku i lindjes se nje dukurie sociale nuk jane e njejta gje; njera eshte proces hapsinor, ndersa tjetra nje proces kohor qe te detyrojne t'i lidhesh se bashku per te percaktuar sherbesen ndaj Njeriut. Kete lidhje nuk e ben dot shkenca, keshtu qe detyrimisht kjo i mbetet filozofise dhe tipikisht Materializmit Filozofik.

Ne qofte se forma e pare e mendimit fetar (kultet pagane te natyres) duhet konsideruar nje akt instiktiv drejt rritjes se mireqenies, forma e pare e filozofise materialiste duhet konsideruar nje akt intuitiv (ndryshimi midis instiktit dhe intuites qendron ne aspekten kohor, por dhe shkallen e zhvillimit specifik, sidomos per kafshet, pasi na jep te kuptojne qe zhvillimi i shoqerise njerezore nuk eshte nje proces i izoluar nga ambienti rrethues universal) pa i dhene asnje rendesi ndarjes brenda per brenda. Kjo rruge vazhdoi per qindra – mijeravjet dhe vetem me Fridrih Hegelin futemi ne aktet e aresyes filozofike te analizave natyrore me ane te Dialektikes. Nje thellim ne kete metode con ne nje permbysje totalitare te mendimit filozofik materialist te deriatehershme duke e transformuar nga nje mendim intuitiv ne mendim shkencor. Ne kete moment Mendimi Filozofik Materialist mund te konsiderohet i lindur dhe Dialektika behet promotori i ndryshimit te metodikes se studimi; dmth Dialektika eshte forma me e pare dhe thelbesore e Materializmit Filozofik.

Atehere: Materializmi Filozofik sherben si udherrefyese i njohjes se NATYRES deri ne ate mase sa duhet konsideruar vegjel pune, si zgjidhese universal i njohjes se te panjohurave natyrore qe rrethojne boten e njeriut brenda ishullit tone lendor.

Vete kjo pergjigje te detyron te besh disa pyetje te tjera:

– Kush eshte simotra e materializmit filozofik? Ky hap ben te domosdoshme pranimin pa doreza te dialektikes filozofike. Prania e te kundertes nuk eshte thjeshte nje akt dialektik, por eshte kjo e kundert qe eshte bere shkak per lindjen e vete Materializmit Filozofik duke treguar paafesine e vet per te zgjidhur fenomenet natyrore dhe per ta shkeputur boten njerezore nga botet paraardhese ne planin analitik. Ne kete pike asnjehere gjerat nuk jane thene sipas realitetit vetem se percipat eshte pranuar raporti midis realitetit dhe mendimit, raporti midis praktikës dhe teorise, midis punes mendore dhe asaj fizike. E meqenese kerkush nuk ishte i afte te argumentonte praktikaten njerezore ne agimin e lindjes se Njerezimit, ky i fundit u gjend perpara faktit te lindjes se ideale dhe dokumentimit te saj. Kjo eshte aresyeja perse librat me te pare ne Shoqerine Njerezore kane karakter fetar. Ne kete menyre Njerezimi duhet te pranoje qe forma e pare filozofike eshte rryma idealiste e saj dhe cfaqja eshte bere me ane te ideve fetare nen pamjen e kulteve pagane te natyres. Vetem se ky FAKT ka nje vecori: ka lindur ne fund te rendit te mirefillte komunar kur nuk njihet ndarja e punes. Idealizmi filozofik nuk ka lindur si nje tendence per te zberthyer te panjohurat e Natyres, por ai ka lindur si nje tendence per te argumentuar praktikisht parimin e te qenurit Njeri, dmth idealizmi filozofik ka lindur si nje tendence per rritjen e mireqenies, me aplikim praktik ne fushen e idese.

Praktikisht mbas lindjes se formes se pare fetare (gjatesia kohore e ketij procesi ka qene teper-teper e madhe dhe relativisht disa shekuj) ne Shoqerine Njerezore u cfaq akti i pare juridik: ndarja e punes. Me kete akt kjo shoqeri ben kapercimin e pare ne histori: futet ne rendin fisnor, qe konsiderohet si pjese e Komunes Primitive. Mendimi filozofik idealist mbetet si trashegim nga e kaluara pa u zhdukur nga historia dhe e gjithë periudha e kesaj faze te Komunes (gjysem shteti komunar) eshte karakterizuar nga beteja gjigande midis punes fizike dhe punes mendore deri ne ate shkalle sa eshte krijuar institucioni i priftit prej nga rrjedhin me rradhe: alfabetet, shkrimi, shkollat, prona, institucionet juridike, ushtria, etj. Dinamika e te gjitha ketyre qelizave con ne formimin e shtetit. E gjithë kjo dinamike eshte analizuar siperfaqesisht ne vepren e Engelsit mbi origjinen e familjes, prones private dhe shtetit, pasi eshte sfumuar me dashje roli i institucioneve fetare duke ja adresuar arbitrarisht shoqerise civile ne emer te rritjes se prodhimit, akt i cili realisht kishte ndodhur ne agimet e lindjes se ideve fetare (pretendimi i Englesit bie ne kundërshtim me postulatit se cfare nuk nje NATYRA: perseritjen). Te gjitha keto veprime teorike, me baze praktike, jane paralele ne kohe me idealizmin filozofik dhe e fusin Shoqerine Njerezore ne brazden e zhvillimit specifik shteteror duke pasur si emerues pronen private. Ne qofte se fazen e fundit mund t'a ndjekim pergjithesisht tek te gjithë popujt evropiane duke filluar nga helenet, fazen paraardhese mund t'a gjejmë vetem tek shqiptaret e shek. te XX-te. Primitivizmi shoqeror evropian vazhdon te mbijetoje akoma tek Populli Shqiptar dhe kjo e kerkon nje shpjegim, te cilin nuk mund ta zgjidhim me materializmin ekzistues.

Kjo e fundit te con ne kerkesen per t'ju pergjigjur pyetjes:

– Cili eshte raporti i tyre nga pikepamja kohore dhe ajo e permbajtjes?

Une i jap rendesi te madhe kesaj pergjigje pasi na con ne zbulimin se cfare perfaqeson shkolla filozofike enveriste ne raport me Materializmin Filozofik Eshte kjo aresyeja perse sot mbrohet me fanatizem shkolla bolshevike e diktatorit; ne kete rast mbrohet vetja nga paafesia krijuese ne fushen e politikës dhe te shkences, por dhe mbijetesa pseudointelektuale me baze mashtrimi ne fushen e filozofise, letersise, historise, etj.

Na pelqen apo nuk na pelqen, FAKTI tregon se idealizmi filozofik eshte i pari ne kohe dhe superior, ne kete drejtim, ndaj

cdo mendimi tjetër filozofik; akoma me tej idealizmi filozofik është NENA e mendimit filozofik në Racen Njerezore në Toke. Por ai ka një vecori: lindi përpara vdekjes së rendit komunar dhe "perseritet" në një shkallë me të lartë në po të njëjtat pozicione kundrejt rëndeve shoqërore pasardhëse. E thënë me hapur idealizmi filozofik është trumpeta e vdekjes së cdo rendi shoqëror në historinë e Njerezimit. Ai është vetë vdekja e Njerezimit! Është kjo arsyeja përse kjo lloj filozofie nuk ka zhvillim, nuk ka përmbajtje, nuk ka histori. Cfaqja e saj ndër popuj të prapambetur është rezultat i supremacisë së individit mbi mamine e vet; është rokada e Historisë me antihistorinë, por e gjitha kjo ka karakter të perkohshëm dhe jo perfundimtar.

Në këtë ambient idesh lind intuitivisht materializmi filozofik, si tendencë praktike e zgjidhjes së problemeve shoqërore. Krahësimi i formave të filozofisë ndër rendet shoqërore të kaluara nuk e ka nxjerrë asnjëherë fitues materializmin filozofik dhe shkaqet duhen kerkuar në shkallën e njohjes, që varet nga vetë rendi shoqëror.

Pikerisht pse ka ndjekur këtë rrugë mendimi filozofik ndahet në dy grupime kryesore: në mendimin filozofik idealist dhe në mendimin filozofik materialist. Analiza e këtyre dy lloj mendimesh nuk është dhe aq e lehtë, sidomos në Shqipëri, pasi është pretenduar se vetëm materializmi njihet ndërsa idealizmi vetëm merrej me mend si një deshtim i vetvetes. Në fakt është e kundërta dhe kjo bën që të percaktohet raporti hapsinor midis idealizmit filozofik dhe filozofisë materialiste për të parë jo vetëm se çfarë ka ndodhur në të kaluarën me mendimin filozofik, por dhe se çfarë do të ndodhë në të ardhmen. Raporti kohor midis idealizmit dhe materializmit është një betejë që nuk ka filluar akoma, kështu që kur flasim për fitimtare në këtë drejtim, idealizmi filozofik e sheh veten në supremaci jo për meritë të tij, por për paafësi të materializmit filozofik të derisotshëm. Kjo e fundit deri me sot njihet dy faza: fazën intuitive, sipas materializmit helen, dhe fazën e tendencës drejt konsolidimit formalist, sipas materializmit dialektik, por pa arritur asnjëherë në finish (idealizmi filozofik e ka arritur fundin e vet që nga dita kur tentoi të bashkojë ZOTIN me Fënë dhe nuk që i afte të vertetojë ekzistencën e ZOTIT; në këtë drejtim ai është i humbur përgjithmone edhe pse hapin e parë (kohen) e ka pasur të fituar. Këtu duhet theksuar që termi ZOT nuk është term i filozofisë idealiste, por kerkese e Njerezimit për të perligjur ekzistencën e vet, dmth kulmi i materializmit filozofik).

Tani kemi ardhur në pikën ku duhet treguar mënyra se si Materializmi Filozofik merr në konsideratë një formë të NATYRES, LENDEN, dhe si e zberthen atë.

Tre(3) duhen konsideruar tulla të themelit të materializmit filozofik kur analizon objektin e vet: KOHA, HAPESIRA dhe LEVIZJA. Të tre këto tulla lidhen midis tyre me anë të shpejtesisë së levizjes, pasi vetë Levizja behet në kohë dhe hapësirë. Është e pamundur të kemi ndonjë formë të levizjes jashtë kohës dhe jashtë hapësirës dhe është, prap e pamundur, të kemi levizje pa parametrin shpejtesie. Por materializmi filozofik duhet t'i ndajë dhe t'i analizojë secën e secën këto tulla për të percaktuar se kush është primar sipas interesit të perfitimit dhe jo sipas ekzistencës. Ndarja e Kohës nga Hapësira dhe Levizja është arbitrariteti në filozofinë materialiste dhe përben një pamundësi praktike. Por Njerezimi, në kuadrin e Njohjes, ndodhet përpara një fakti të pakundershtueshëm: një dhe do të njohë gjithmone vetëm kohen, levizjen dhe hapsirën Lendore, si një nga format e pambarimta të organizimit të Natyrës (Materies) (në këtë drejtim gjerat mund të merren vetëm me mend dhe me këtë merret vetëm filozofia dhe jo shkenca; - pra shkenca është e kufizuar në përmbajtje kur filozofia nuk e njih këtë kufij). Por kur vjen puna për të percaktuar Parimet e ekzistencës së gjithshesë tulle vëmë re se parimi i shkakut të levizjes nuk ka lidhje me Lenden (në të vertet ajo duhet të ketë një lidhje, pasi shërben për të argumentuar mënyrën se si lind LENDA që në embrionin me të parë). Në qoftë se për Kohën dhe Hapësirën jemi të detyruar t'i shohim në funksion të Lendes, për Levizjen kjo nuk është e nevojshme. Është kjo arsyeja përse duhet ndare Levizja nga Koha dhe Hapësira dhe përse duhen marrë në konsideratë teorikisht edhe dy forma të tjera levizjeje që nuk kanë lidhje direkte me dinamikën e Lendes (i gjithë ky perceptim filozofik do të shërbejë për shumë me vonë, atëherë kur njeriu do të ndodhet përpara vetvetes dhe nuk do të jetë i afte të arsyetojë se nga e ka prejardhjen e afert dhe atë të target).

Karakterit dualist i shkakut të Levizjes (parimi absolut e filleses) e ve Levizjen në plan të parë dhe percaktuesë të Hapsirës dhe Kohës Lendore. Është pranuar se kjo Levizje është e lidhur me Bing-Bengun (largimi i strukturave galaktike nga njera-tjetra dhe jo nga qendra), por janë anashkaluar të gjithë faktorët rrethues të masës materiale (natyrore) që i është nënshtruar këtij procesi dhe të gjitha proceset e mëpastajme të konsolidimit të Lendes (në këtë mënyrë ekuacioni që percakton permasën, dinamikën e Big-Bengut dhe pasojën kohor-hapsinore të tij, apo pikën e singularitetit, sipas ekuacionit të Aleksander Fridmanit (1888-1925): , nuk duhet të jetë i saktë). Në këtë pikë presupozohet ekzistenca e të panjohurës dhe ajo që nuk mund të mesojë kurrë Njerezimi. E njëjta situatë paraqitet edhe në rastin e "vdekjes" së Lendes, nepermjet "Vrimave të Zeza". Prosesi i Bing Bengut dhe i Vrimave të Zeza është i njëkohshëm (dmth paralel në kohë), në këtë rast ndryshon raporti sasior i shpërhapjes nga njera-tjetra e galaktikave me numerin e këtyre vrimave (sa më e madhe të jetë permasa e ishullit tone Lendor aq më të shumta janë "Vrimat e Zeza", aq më shumë kohë (në këtë rast ajo nuk matet me mënyrat e njohura dhe nuk është e barasvlefshme me kohën tokësore, - në këtë drejtim problemi deri me sot është arbitrar) ka kaluar në jetën e Ishullit tone Lendor, dmth ato janë në raporte të drejta). Ajo që e zgjidh saktë këtë problem filozofik është Dialektika, pasi i merr në konsideratë si dy të kundërta që janë në unitet dhe paralel në KOHË. Por duhet pranuar që Big-Bengu nuk ka kuptim pa Vrimat e Zeza dhe është i përealizueshëm pa këtë të fundit. Në këtë pikë duket saktë karakteri dualist i shkakut të Levizjes. Në këtë pikë qëndron dhe një problem tjetër thelbësor: shkakut i ndryshimeve cilesore nga një formë me e thjeshtë në një formë me të komplikuar (me thjeshtë kjo shprehet me kalimin e formave të levizjes nga mekanike në atë fizike – kimike – biologjike – shoqërore). Pikerisht analiza e shkakut dy permasor të levizjes con në zbulimin e arsyes përse lind Njeriu dhe për këtë është e nevojshme të analizohet mënyra se si konsolidohet uniteti i Materies në planin teorik.

Në këtë mënyrë duhet pranuar që parimi dualist i shkakut të Levizjes percakton cilesinë dhe zanafillen e Kohës dhe Hapsirës Lendore. Deri në këtë moment problemet mund të analizohen vetëm me frymën filozofike dhe jo me tutje. Është kjo arsyeja përse unë pretendoj që ZOTI as mund të mohohet dhe as mund të pranohet në mënyrë praktike, ai vetëm mund të admirohet në mënyrë shpirtërore duke e barazuar Njerezimin me Pamundësinë në këtë drejtim. Kjo do të thotë

qe filozofi materialist nuk duhet te diskutoje ne ka apo nuk ka ZOT (ky eshte nje mashtrim qe ka mbizoteruar ne te gjithë shkollat filozofike te komunizmit pergjate shek. te XX-te), por ai duhet te diskutoje a ndikon ZOTI mbi individin apo mbi Bashkesine Njerezore. Kjo eshte ajo qe duhet te diskutoje filozofia materialiste dhe sa zgjat ky proces ne Kohe. Ne kete pike Materializmi Filozofik dhe Idealizmi nuk mund te pajtohen dot, pasi materializmi filozofik duhet te pranoje ndikimin e ZOTIT mbi Bashkesine Njerezore, kur idealizmi filozofik e pranon kete ndikim mbi individin, por prej kesaj pike dhe prej ketij kendveshtrimi Njeriu mund te mesoje shume me teper se sa nga te vetequajtur "ateiste", te cilet jane te tille vetem ne leter pasi praktikisht termi eshte ireal dhe manipulues. Por ketu ka edhe nje problem tjetër, te lidhur me postulatin se cfare nuk njih Natyra ne kuadrin e lidhjes se Hapesires me Kohen. Deri me sot kjo lidhje eshte pranuar ne funksion te shpejtesise se levizjes, por tek asnje filozof nuk e kam hasur termin mbi shpejtesine e levizjes shoqerore dhe cfare perfaqeson ajo. Ja perse materializmi filozofik i shek. te XIX-te eshte thjeshte tendencioz drejt komponentit materialist pa qene asnjehere i tille. Lidhja e Kohes me Hapesiren behet sipas nje formulimi tjetër dhe larg shpejtesise se levizjes. Eshte kjo lidhje qe argumenton se jo vetem ZOTI, por dhe Natyra nuk eshte NJE; kete vecori e ka vetem lidhja e kontinuitetit kohor-hapsinor, sipas raportit te meposhtem:

kohë hapësirë

----- = ----- = cost. = 1 (hollesisht per kete problem kam folur ne artikullin mbi kete

hapësire kohë raport, publikuar ne albanovaonline.com,

www.genchoti.com, gazeta "Ndryshe" dt. 24.07.2008,

dhe rrjedhimeve qe dalin prej tij (qenia "e vetme" dhe "nje" jane dy gjera te ndryshme, pasi as ZOTI dhe as Natyra nuk jane numra). Ne vazhdim lidhjet e ndersjellta midis kohes, hapesires dhe shpejtesise se zhvillimit japin tjetër konfigurim filozofik mbi cbase mund te ndertojme nje metodike me te sakte se ato qe ka parapare deri me sot materializmi filozofik qofte intuitiv, qofte tendencioz. Ne thelb te problemit raporti kohor-hapsinor eshte nje aneks paralel i dialektikes hegeliane. Forma e Levizjes qe provokon Big-Bengun duhet konsideruar jashte formave qe njih Njerezimi dhe te perbere nga dy vektore cilesisht te ndryshem kundrejt njeri-tjetrit, njeri prej te cileve i perket hapsires qe i nenshtrohet procesit ne fjale dhe, tjetri, hapsires rrethuese qe e detyron Big-Bengun te filloje procesin duke realizuar nje bashkeveprim te domosdoshem. Ne kete pike duhet konsideruar fillesa e levizjes mekanike te ishullit lendor, por dhe fillesa e Lendes. Lind pyetja: ne cfare pozicioni duhet ta konsiderojme organizimin e pare lendor, ne raport me format qe njohim? Ne kete drejtim shkenca eshte e detyruar te kufizohet tek Kuantit i Energjise Lendore, i cili perfaqeson shenjen e pare te ekzistences se Fushes, qe i paraprin lindjes se Lendes. Perberesit e Kuantit duhen te konsiderohen te paretendeshem, njesoj si individ kundrejt bashkesise njerezore (ky percaktim behet mbi bazen e paaftesise se formes me te thjeshte per te ndikuar mbi formen me te komplikuar – rrjedhim i raportit kohor-hapsinor, per te cilin do te flasim ne vazhdim; por edhe sipas nje rrjedhimi te dialektikes: perputhja e ekstremeve). Kuantit i energjise duhet te karakterizohet edhe nga nje vecori tjetër: e ka shpejtesine e ndryshimit specifik teper-teper te vogel ne raport me te gjitha strukturezimet e mevonshme te Lendes. Nga ana tjetër na duhet te pranojme qe kuantit energjistik fillestar duhet te jete me ndryshe se pozicioni i tij i sotem persa i perket zhvillimit te brendeshem edhe pse ai e ka shpejtesine e zhvillimit shume te avashte (kjo faze duhet konsideruar pergjegjese per ekzistencen e burimit te drites) . E gjithë dinamika e Lendes ne fazen kuantike te tij duhet te konsiderohet brenda levizjes mekanike dhe eshte kjo forme levizjeje qe percakton cilesine e organizimit te mevonshem te Lendes ne te gjithë specifikat e veta cilesore e sasiore. Ne menyre te permbledhur duhet te pranojme qe kuantit eshte thelbi i kohe-hapsires se Lendes dhe forma fillestare e saj. Kjo pafundesi kuantesh nuk duhet konsideruar homogjene dhe uniforme jo vetem ne perberjen e tyre, por edhe te ambientit rrethues; edhe pse nje konkluzion i sakte do te jete i veshtire te arrihet ndonjehere ne kete drejtim. E vetmja arsye e ketij percaktim eshte pabarazia e organizimit te metejshem te kunteve ne grimca elementare.

Arsyeja e formimit te grimcave elementare (proton, elektron, neutron) duhet t'i dedikohet nje bashkesie fenomenesh ku lidhen: heterogjeniteti strukturor, heterogjeniteti i ambientit rrethues, shpejtesia mekanike e levizjes, koha e zhvillimit te gjithseicilit fenomen, pozicioni hapsinor i gjithseicilit fenomen. Por mbi te gjitha ky proces fillestar dhe i dukshem duhet t'i dedikohet nje ligjesie te panjohur deri me sot, qe ne nje fare menyre u pat inicuar nga Albert Ajshtajni (1879 – 1955): ne percaktimin ekzistencial te kontinuitetit kohor-hapsinor. Kjo e fundit perben gjene me te rendesishme, por dhe me te panjohuren ne shkencen e sotme pasi asnjehere nuk eshte kuptuar roli i fenomenit KOHE ne proceset e Ishullit tone Lendor duke u konsideruar te pergjithshme, absolute per te gjithë fenomenet dhe pjese e permasave te hapesires. Ne fakt faktori KOHE luan nje rol determinues ne zhvillimin e Lendes dhe po te merret seriozisht e cvesh aktin e lindjes nga pozicioni centrist duke pustuluar qe asnje forme e organizimit te Lendes nuk ka lindur nga nje pike dhe prej ketej te jete pergjithesuar ne nje shumice llojesh dhe formash (kjo duhet konsideruar keshtu edhe per vete Bing-Bengun, qe nuk duhet perfytyruar si nje shperthim pikesor). Kjo do te thote qe pikepamjet centriste te lindjes se elementeve kimike, bimes, kafshes, njeriut, gjuhes se folur dhe te shkruar te jene te pabazuara qofte ne realitet, qofte ne metodike shpjeguese, qofte ne perfitim konkret. Ne qofte se do te ishte reale karakteri centrist i lindjes se dukurive NATYRORE, atehere kjo e fundit nuk mund te ishte as ne unitet dhe as ne harmoni; shkurt ajo nuk do te ekzistonte dot. Pastaj karakteri centrist nuk mund te perseritet sa here qe u pelqen studiuesve; eshte e pamundur te ky karakter te perseritet fillimisht nga bing-bengu, pastaj nga elementet kimike, pastaj nga bimet, pastaj nga kafshet, pastaj nga raca njerezore

dhe pastaj nga produktet e shoqerise njerezore (shkrimi, gjuhete). Eshte kjo aresyeja qe NATYRA nuk perserit dot nje dukuri qofte dhe vetem dy here. Ne kete drejtim eshte krijuar nje perfytyrim ireal qe permbledh te gjithete jeten reale, objektive dhe subjektive, te botes njerezore duke e futur kete jete ne nje kontradikte midis te kundertave, ku flamurin e udheheqjes e mban i vetequajturi materializem i shkolles bolshevike.

Ne kete faze te zhvillimit bota kuantike duhet konsideruar FUSHE dhe nuk ka asnje lidhje te drejteperdrejte me organizimet e mevonshme te Lendes. Teorikisht Fusha ka kohen, hapsiren, shpejtesine e zhvillimit te vet jashte cdo forme te mevonshme te organizimit te Lendes. Eshte e pamundur te ngaterrohet koha, hapesira dhe shpejtesia e zhvillimit te Fushes me te njejtat parametra te organizimeve te mevonshme lendore (me sa kam kuptuar shkenca e sotme nuk i konsideron te tilla). Them teorikisht pasi ne realitet koha, hapesira dhe shpejtesia e zhvillimit te Fushes jane prezente ne te gjithete format e mevonshme te organizimit te Lendes, por pa ndikur ne menyre te domosdoshme ne zhvillimin specifik te tyre dhe kjo perben aresyet perse Fusha ka jeten e vet historike, pamvaresisht nga bashkejetesa me format e tjera te lendes (pranimi i dualitetit fushe-lende duhet bere me mareveshje, por gjithsesi lenda ka nevoje per fushen kur kjo e fundit as qe do t'ja dije per te paren).

Menyra se si kuantit energjistik perbashkohet rreth vetes duke cuar ne formimin e grimcave elementare eshte nje proces i panjohur akoma, por ekzistenca e faktoreve jashtekuantike nuk duhet anashkaluar si e padobishme (ne kete pike parimi i shkakat te formimit te levizjes drejt nje forme te re cilesore e permbledhe edhe kete pike veshtiresisht te panjohur), cka do te thote se ekzistenca e kuantit energjistik eshte e bashkerendur edhe me ambientin ku ai jeton. Kjo e fundit duhet konsideruar e qene ne te gjithete shkallet e organizimit te mevonshem te formave te Lendes dhe produkteve te saj, por dhe si nje menyre se si bashkejetojne dy forma cilesisht te ndryshme ne planin aplikativ (ne kete pozicion te organizimit te lendes merr rendesi Raporti kohor-hapsinor si formule filozofike qe shpjegon shkaqet dhe pasojat e zhvillimit te dukurive NATYRORE dhe formave qe rrjedhin prej saj, per rastin konkret te Lendes). Ka shume mundesi qe forma formuese e nje cilesie te re lendore te jete ambienti ku jeton dhe vete kjo forme e re cilesore, por pa qene asnjehere si ajo, e cila tek Bota Njerezore eshte shume evidente, ambienti i se ciles eshte e barabarte me te gjithete format cilesore lendore paraardhese. Kjo ben qe rrugeshvillimi i metejshe i tyre te jete i ndryshem edhe pse dikur ato mund te kene qene ne te njejtin stad zhvillimi cilesor. Ne kete rast qofte koha, qofte hapesira njerezore eshte e mbihypur mbi kohen dhe hapesirat paraardhese duke qene te ndryshme prej tyre, por duke bashkejetuar secila per hesap te vet. Formalisht njeriu mund te ndikojte mbi to, por sa me larg prej tyre te jete nga pikepamja kohore aq me i pamundur eshte ky ndikim dhe ky formalizem (permasa e ketij formalizmi duhet te argumentojte dhe distancen kohore qe ndan njeriu nga format e organizimit te Lendes dhe format paraardhese te Levizjes).

Grimca elementare duhet te perbeje rrugeshvillimin e levizjes fizike dhe rrugeshformimin e thelbit te dukshem te Lendes. Kjo e fundit vetem tani duhet konsideruar e lindur, por argumentueshem e varur, nga pikepamja hapsinore, nga bashkesia e kuanteve te emergjise, qe ne kete rast duket sikur perfaqesojne fushe. Ne realitet fushat e mevonshme qe dallohen si bashkeshoqerues te Lendes (fushat manjetike, fushat elektromagnetike, fushat e gravitetit, rrymat parazitare) nuk duhet te kene lidhje me kete pozicion fillestar te organizimit te Lendes. E rendesishme eshte te kuptohet qe formimi i te gjithete grimcave te mevonshme elementare duhet t'i dedikohet marredhenieve te grimces se pare me ambientin kuantik rrethues. I takon shkences te percaktoje se kush nga tre grimcat elementare (proton, elektron, neutron) eshte formuar e para, por filozofia materialiste e cvesh neutronin nga kjo gare pasi mungesa e tij ne berthamen e hidrogjenit duhet te sherbeje si argument qe berthama e hidrogjenit eshte formuar perpara kohes se formimit e neutronit. Normalisht radha e formimit te grimcave elementare duhet te percaktohet mbi bazen e vetive specifike dhe ne raportin qe ate kundrejt njera-tjetres. Ne kete menyre duhet pranuar qe protoni eshte formuar i pari dhe rreth tij eshte pasuruar berthama. Duhet te ekzistojte nje faze kohore ku berthama e ardhshme e atomit te kete jetuar e vetme dhe komplikacioni i saj t'i jete nenshtruar nje procesi pasurimi dhe marredheniesh me ambientin rrethues, proces i cili ka cuar ne formimin e elektronit dhe ne atomin e pare te historise se Lendes. Prosesi i formimit te atomit te Hidrogjenit nuk duhet konsideruar si fillimi i lendes, por si kalimi i fushave kuantike drejt komplikacionit perfundimtar, mbi cbase formohet neutroni. Une nuk jam ne gjendje te ndjek rrugeshformimin e grimcave te tjera (pozitroni, neutrinoja, etj), por nuk duhet te jete e veshtire percaktimi i rrugeshformimit te tyre po te njihen vetite perkatese. Duke e thjeshtuar problemin ne ekzistencen vetem te tre grimcave elementare, e gjithete historia e ketyre grimcave rrotullohet ne kombinimet e tyre dhe ne bashkeveprimin me fushat kuantike mbi c'base ato shtohen ne sasi duke formuar atome te reja cilesore drejt elementeve kimike. I gjithete procesi gjigand i veprimtarise se fushave kuantike drejt grimcave elementare perben boten e madhe fizike te formimit te lendes drejt permbajtjes se sotme te saj. I gjithete ky proces kosiston ne shtimin e elektroneve ne orbite, te protonit dhe neutronit ne berthame. Permasat e shumta te levizjes fizike ne kete proces, duhet te coje ne konkluzionin qe koha fizike duhet te kete qene shume-shume e konsiderueshme ne planin aplikativ duke e perjashtuar idene e 100 sekondave te pare te Bing-Bengut si kohe te mjaftueshme per formimin e elementeve kimike (ideja e Stephen Hawkingut). Megjithate duhet te pranojme qe Levizja Fizike bashkeshoqerohet gjate gjithete kohes se ekzistences se vet nga levizja mekanike si pjese e saj, krejt e ndryshme nga levizja mekanike e epokes kuantike (kjo faze e zhvillimit te Lendes duhet konsideruar pergjegjese per lindjen e Gravitetit dhe formimin perfundimtar te Lendes.

Rendesia ka qe studiuesi i kesaj fushe duhet te kuptojte keto probleme paraprake perpara se te avancoje ne thellesite e njohjes fizike:

- 1- Karakteri shkakesor dypermasor i levizjes fizike ne te gjitha nivelet e saj.
- 2- dinamikën e brendeshme te kuantit energjistik.
- 3- marredheniet e kuantit me ambientin rrethues.
- 4- perberjen e grimcave elementare nga keto kuantite.
- 5- marredheniet e ketyre grimcave me ambientin kuantik.
- 6- marredheniet e ketyre grimcave midis tyre brenda nje orbite dhe midis orbitave (rasti i elektronit).
- 7- marredheniet e grimcave me berthamen dhe brenda saj (rasti i protonit).

8- marredheniet e grimcave cilesore midis tyre, brenda berthames (rasti i protonit dhe neutronit).

9- Marredheniet e grimcave cilesore midis tyre, pamvaresisht nga vendndodhja e tyre (rast i elektronit me protonin apo neutronin).

Jane te gjitha keto marredhenie shumepermasore dhe gjendja e grimcave elementare qe cojne ne cilesine formuese te elementeve kimike pergjate nje procesi fizik teper-teper te konsiderueshem nga pikepamja kohore, ku marredheniet midis elementeve kimike duhet te kene qene me te hershme se perfundimi kohor i formimit te elementeve kimike, sidomos midis elementeve te pare. Kjo do te thote se uji duhet te jete formuar me perpara se elementi i uraniumit p.sh., por ne kete pike problemi behet pak me i komplikuar pasi duhet zgjidhur si nje rast vetem tokesor, apo i pergjithshem (ne kete rast kemi ezauruar njerin prej mundesive te lindjes se jetes ne Toke; ne qofte se rasti i formimit te ujit eshte vetem tokesor, atehere eshte e kuptueshme qe kemi gjetur aresyen primare te jetes ne Toke, ne te kunderten duhet te avancojme me tej drejt te panjohurave). Ekzistenca e disa elementeve kimike me vecori fizike te ndryshme (radioaktiviteti), te cilet ndodhen ne fund te tabelës se Mendelejevit, me ka cuar ne perfundimin se procesi i transformimit te elementeve kimike behet pikerisht me ane te radioaktivitetit dhe detyrimisht te gjithë elementet kimike do ta mbyllin jeten e tyre duke u bere ne fund radioaktive, perpara se te ndahen ne elemente me te thjeshte kimike (kjo mund te perforcohet edhe me ane te radioaktivitetit artificial te te gjithë elementave kimike). Vete procesi i transformimit te elementeve kimike radioaktive pergjate faktorit kohe eshte i mjaftueshem per te percaktuar ne menyre empirike kohen e formimit te elementeve kimike.

Me marredheniet e elementeve kimike midis tyre futemi ne levizjen kimike, qe perben dhe thelbin e Lendes ne perberjen e saj. Ne qofte se pranojme qe levizja mekanike con medoemos drejt levizjes fizike dhe levizja fizike con ne levizjen kimike, atehere thelbin i Lendes e perben levizja kimike dhe ky eshte argumenti me i pare qe format e Lendes jane ne unitet dhe rrjedhin nga njera-tjetra. Interesant eshte fakti qe bota e njohjes Njerezore e ka filluar veprimtarine e vet pikerisht nga ky stad i zhvillimit te formave te levizjes dhe kjo e ka nje domethenie te lidhur me empirizmin, formalizmin, formen filozofike dhe shkallen e zhvillimit shoqeror. Levizja kimike i permban ne brendesi te vet te gjitha format e levizjeve paraardhese duke bashkevepruar ne menyre te domosdoshme, por ne kete pike ne kemi konstatimin e pare qe format me te thjeshta te levizjes nuk ndikojne domosdoshmerisht mbi format me te larta, cka te con ne perfundimin qe forma mekanike ne levizjen kimike ndryshon cilesisht nga levizje mekanike e kahershme jo vetem ne forme, por kryesisht ne permbajtje. Ne kete faze te zhvillimit te materies Lendore dallohen cilesite specifike te organizimit te formave te Lendes dhe mundesite e zbulimit te tyre duke perfshire edhe me te komplikuarat. Kjo forme levizje eshte forma me pergjithesuese e ishullit tone Lendor dhe forma ku ndahet ZOTI nga NJERIU. Eshte pika me e veshtire e shkencave te natyres pasi ne kete pike fillon nje forme e re e Historise se Natyres Lendore. Vazhdimi i metejshe i levizjes kimike kerkon parapakisht njohjen e ketyre elementeve te zhvillimit te Natyres Lendore:

1 – karakteri shkakesor dypermasor i levizjes kimike ne te gjitha nivelet e saj.

2 – dinamiken e brendeshme te atomit.

3 – marredheniet e atomit me ambientin rrethues.

4 – perberja e atomeve nga grimcat elementare.

5 - marredheniet e ketyre atomave me ambientin kuantik dhe grimcor elementar.

6 – marredheniet e ketyre atomeve midis tyre brenda nje elementi kimik dhe midis elementave kimike cilesor

7 – marredheniet e bashkesive atomike brenda llojit dhe midis llojeve.

8 – krijimin e molekules kimike.

9 – krijimin e substanceve kimike.

Deri ne kete pike shkenca ka arritur perfundime te rendesishme dhe pergjithesisht njohja njerezore e ka kryer detyren e vet konform nevojave praktike te njerezimit. Por shkenca e gjeologjise ka bere nje kapercim serioz ne shpjegimin e perberjes kimike te shkembinjve: nuk ka qene e afte te shpjegoje zanafillen e ndarjes se substancave te thjeshta kimike nga ato organike, pasi rezulton qe bota e relacioneve kimike brenda botes se vet nuk eshte e afte te shpjegoje diferencimin cilesor midis substances me te komplikuar kimike te thjeshte me substancën me te thjeshte te kimise organike. Cfare ka ndodhur ne brendesi te levizjes kimike kur ajo vendosi t'i jape nje vend te posacem trinomit, kuantitetit dhe pentetetit kimik ekuacional: $H + O + C + (S) + (N)$ duke i kombinuar ne "pafundesit" drejt molekules se pare organike? Kjo gje duhet kerkuar tek marredheniet shumepaleshe brenda botes kimike dhe lidhjes se saj me boten fizike dhe mekanike. Fakti qe ne Boten Kozmike, thjeshte ne sistemin tone Diellor, nuk gjende forma te tjera organike, te detyron ta kerkosh procesin e formimit te substancave organike tek nje rastesi ekstreme te marredhenieve shumepaleshe te formave te deriatehershme te Lendes dhe formave te Levizjes. Kjo pike rezulton te jete me e pazberthyeshmja ne shkencen e kimise, por dhe praku ku fillon levizja biologjike. Keshtu qe ne kete drejtim filozofi materialist duhet te heshte per shkak te nivelit te ulet te njohjes aktuale. Por mungesa e nje elementi kimik ne Toke dhe pranimi i zhvillimit heterogjen te natyres kimike mund te na coje ne nje perfundim te ri mbi kalimin e lidhjeve inorganike ne lidhjet organike, mbi cbaze fillon jeta biologjike ne Toke, e cila ne planin e pergjithshem galaktit duhet konsideruar nje rastesi ekstreme. Per deri sa ne nuk dime se cfare behet ne sistemet e tjera diellore, brenda Galaktikes sone, jemi te detyruar te kufizohemi brenda kesaj hipoteze, qe gjithsesi nuk ndikon mbi jeten tone ne Toke. Por analiza e levizjes kimiko-organike ka brenda "misterin" e shumefishimit specifik te botes se mepastajme dhe eshte kjo aresyeja perse i duhet dhene rendesi zbulimit te fillimit te levizjes organike te kimise. Ekuacionet e mepastajme te transformimit te strukturave kimiko-organike drejt botes njerezore jane shume me te kuptueshme dhe brenda nje hapësire transformuese te lexueshme edhe pse ato fshehin mistere te jashtezakonshme drejt pafundesise. Mire eshte te pranohet heterogjeniteti shumepermasor te perbere nga nje sasi ekuacionesh kalimtare te perbere nga dinamika e brendeshme e bashkerenduar nga ambienti rrethues. Permasat e kesaj te fundit duhet te konsiderohen edhe rastesore mbi cbaze kane lindur mutacione pa domethenie ne vazhdimesine drejt boteve me te komplikuar.

Akti i pare i kesaj hapësire trasformuese duhet konsideruar struktura e pare kimiko-organike dhe kjo eshte e vetmja

strukture e ketij lloji qe njohim ne hapersiren e pafundme kozmike, qe gjithsesi duhet konsideruar si i vetmi burim lendor i botes se ardhshme njerezore (spekullimet qe behen mbi ardhjen e jashtetokesoreve si inicues te jetes njerezore ne Toke nuk eshte veshtire t'i permbyesesh). Eshte kjo aresyeja qe praktikisht bota njerezore konsiderohet si forma me e larte e organizimit te Lendes.

Problemi i kalimit te substancave organike ne boten biologjike nuk duhet te jete dhe fort i veshtire te zberthehet vetem se studiuesit e kesaj fushe kane bere kapercime serioze duke i anashkaluar si inekzistente. Gjeja me kryesore ne boten organike eshte permasa e shumefishimit brenda llojit cilesor dhe krijimi i cilesoreve te rinj organike. N.q.s. per boten kimike inorganike ky problem ka nje variacion kohor teper-teper te gjate, per vazhdimesine e botes biologjike problemi eshte shume sinjifikativ duke perbere nje ndryshueshmeri cilesore teper te theksuar ne raport me te paren. Ne kete pike gjerat bien ne sy dukshem dhe cuditerisht nuk ka pasur reagime ne fushen shkencore per kete problem (permasa e kohes eshte konsideruar e rendesishme vetem brenda kuadrit te ekzistences dhe jo me shume). Megjithate ekziston nje pozicion ndermjetes shumepermator ku faktori koheeksistence fillon te sfumohet ne te kundert pa nxjerre asnje perfitim konkret. Ne kete drejtim shkences i takon te beje disa sakesime per ta pare problemin pikerisht ne drejtim te koheeksistences, cka duhet te coje te zbulimin me rrenjesor te zanafilles te seicilit element te ekuacionit duke filluar nga substancat organike – njeqelizori botanik – shumeqelizori botanik – bimet. Vete keto te fundit perbejne nje komplikacion te cuditshem ne drejtim te menyres se jeteses dhe shumimit, pasi perfundimi eshte me te vertete i jashtezakonshem me ekzistencen e bimeve mishngrenese. Problemi duhet shtruar: dinamika cilesore e botes botanike vazhdon pergjate kohes se ekzistences se botes zoologjike dhe asaj njerezore (ne fakt kjo duhet pranuar per te gjitha botet paraardhese dhe ketu qendron thelbi i unitetit te NATYRES (Materies)). Materialisti nuk mund te pranoje frenimin apo perfundimin e zhvillimit cilesor te produktit apo nenproduktit lendor te krijuar perpara Njeriut. Ne qofte se pranojme qe Njeriu eshte forma me e larte e organizimit te Lendes, atehere me Njeriun merr fund llojshmeria e organizimit te Lendes. Kjo dukuri ka pasur nje veshtiresi ne perceptim nga ana e studiusve te fushava te ndryshme te lidhur me mos marrjen ne konsiderate te nje parametri shume-shume percaktues te cilesine dhe sasine e boteve biologjike, zoologjike dhe njerezore: shpejtesise se zhvillimit specifik (te pakten kjo bie ne sy ne teorine e prejardhjes se llojeve me ane te seleksionimit natyror ose ruajtjes se racave me te pershtatura ne lufte per jeten te Çarlz Darvinit (1809 – 1882), Tirane 1982, por autori i teorise kishte bere edhe nje hap me perpara negativ ne mohimin e faktorit KOHE ne procesin e seleksionimit natyror duke vene ne pikepyetje, deri ne mohim, te gjitha teorine e tij). Rendesia e shpejtesise se zhvillimit specifik te te gjitha formave te NATURES do te duket shume-shume me vone, atehere, kur te cfaqet Shoqeria Njerezore dhe parametri Shpejtesi Zhvillimi do te behet strumbullari i te gjitha jetes Njerezore ne Toke, por dhe ajo qe nuk eshte kuptuar asnjehere prej 2500 vjetesh: percaktimin e kesaj shpejtesie nga KOHA e lindjes. Kjo e fundit ka vlera per te gjitha shkallet e zhvillimit te formave te fundme te NATYRES (Lendes) dhe eshte e pavlefshme per vete NATYREN (eshte kjo aresyeja perse NATYRA nuk ka kufizim ne shpejtesi).

Analiza e metejshe me e levizjes biologjike (pjesa botanike) kerkon medoemos njohjen e proceseve specifike ne nivelet e meposhtme, perpara se te futemi ne thellesite e botes biologjike:

- 1 – karakteri shkakesor dypermator i levizjes botanike ne te gjitha nivelet e saj.
- 2 – dinamiken e brendeshme te njeqelizoreve botanike.
- 3 – marredheniet e ketij njeqelizori me ambientin rrethues organik e inorganik.
- 4 – marredheniet e ketyre njeqelizoreve midis tyre brenda nje bime dhe midis bimeve te ndryshme
- 5 – krijimin e shumeqelizorit botanik.
- 6 – marredheniet e shumeqelizorit botanik me ambientin rrethues kimik te te gjitha niveleve.
- 7 – marredheniet e shumeqelizoreve botanik brenda llojit dhe midis llojeve.
- 8 – krijimin e organeve jetesore te bimeve.
- 9 – krijimin e bimes

Levizja botanike karakterizohet nga bashkesia e te gjitha formave paraardhese te levizjes dhe nuk mund te ekzistojte dot pa kete bashkesi. Te pakten kjo e fundit dallohet lehtesisht tek bimet dhe kjo ne saje te kohes teper te kufizuar te ekzistences individuale se tyre. Me levizjen botanike ndryshon i gjitha konfigurimi i formave te metejshe me organizimit te Lendes ne planin sasior dhe cilesor jo vetem me pjesemarrjen e nje pjese teper – teper te vogel te hapesires lendore, por dhe te kohes teper – teper te kufizuar te ekzistences se saj ne raport me format paraardhese. Me levizjen botanike bie ne sy ndryshimi teper cilesor i formave organizative lendore dhe pikepyetja e madhe se cfare perfaqeson ajo ne dinamiken jetesore te Lendes. Mbi kete forme te levizjes fillon jeten e vet nje ekuacion hapesor teper – teper specifik per natyren Lendore ku ndryshimi cilesor i elementeve perberes te tij karakterizohet nga ndryshime teper te shpejta ne KOHE ne raport me te gjitha levizjet e parapara. Behet fjale per levizjen biologjike qe permban ne vetvete keto kohe/hapesira: botanika – zoologjia – shoqeria njerezore. Por levizja botanike do te karakterizohej edhe nga nje vecori: do te perbehej nga lloje me koheeksistence ekstremiste (bimet dhe pemet) cka duhet te sherbeje per te treguar argumentueshem menyren e formimit ekstremist te tyre nga pikepamja kohore dhe ndoshta paralel per nje fare kohe me strukturat zoologjike. Ne kete pike duhet te qendroje nje nder pikat me te fshehta te zanafilles botanike dhe zoologjike e pse jo edhe njerezore. Bota botanike do te kishte edhe nje vecori tjeter: shumefishimi cilesor i saj do te ishte krejt rastesor (do te varej nga nje variant i levizjes mekanike) dhe per kete shkak numri i llojeve te hapesires biologjike do te ishte i kufizuar. Ajo do te kishte edhe nje vecori tjeter: do te zhvillohej ne siperfaqen e tokes me ndihmen e ujit. Ne kete pike, uji do te rezultonte si njeri nder shkaqet kryesore te zhvillimit te botes botanike qe nga casti i lindjes se saj dhe promotori i kalimit te botes botanike ne bote zoologjike pa i humbur permaset e veta. Relacionet shumepermator te Botes Botanike midis vetes, me ambientin organik kimik, me ate inorganik, me ambientin fizik dhe mekanik con ne lindjen e qelizes se pare zoologjike. Lindja e Botes Zoologjike i duhet dedikuar pikerisht relacioneve shumepermator te Botes Botanike dhe aspak nje ardhjeje jashtetokesore. Kjo e fundit mund te pranohej vetem per rastin e gjetjes se nje bote me te zhvilluar me vazhdimesi pertej diteve tona duke perfshire edhe aktualitetin historik, te pakten ne keto 100 000 (me

hamendje) vitet e fundit.

Kalimi i botes botanike ne bote zoologjike duhet konsideruar shume here me rastesore se vazhdimesia e metejshme e botes zoologjike ne boten njerezore dhe kjo per shkak te pjesmarrjes se levizjes mekanike me permasa shume me te vogla se pasardhesja zoologjike. I them te gjitha keto per te kuptuar veshtiresite natyrore te kalimeve cilesore nga bota inorganike drejt botes zoologjike. Vete Bota Zoologjike per t'u kuptuar saktesisht kerkon paraprakisht njohjen e fenomeneve te meposhtme sipas nje dinamike jo pak te rendesishme:

- 1 – karakteri shkakesor dypermasor i levizjes zoologjike ne te gjitha nivelet e saj.
- 2 – dinamiken e brendeshme te njeqelizoreve zoologjike.
- 3 – marredheniet e ketij njeqelizori me ambientin rrethues botanik dhe kimik ne te gjitha permasen.
- 4 – marredheniet e ketyre njeqelizoreve zoologjike midis tyre
- 5 – krijimin e shumeqelizorit zoologjik.
- 6 – marredheniet e shumeqelizorit zoologjik me ambientin rrethues botanik dhe atij kimik ne te gjitha nivelet
- 7 – marredheniet e shumeqelizoreve zoologjike brenda llojit dhe midis llojeve.
- 8 – krijimin e organeve jetesore te qenieve vetelevizese.
- 9 – krijimin e qenieve te para zoologjike.

Bota Zoologjike paraqitet shume me e komplikuar se bota botanike edhe vetem prej faktit te levizjes mekanike te strukturave te saj me permasa shume-shume me te medha dhe te domosdoshme. Ne kete menyre ajo duhet te cfaqet keto komplikacione edhe ne strukturen vetiakte dhe grupore. Kjo te con ne perfundimin qe shumellojshmeria e botes zoologjike duhet te jete shume here me e madhe se ajo e botes botanike dhe ne kete shumellojshmeri duhet vecuar aftesia e riprodhimit te tyre. Krijimi i duetit femer-mashkull dhe bashkejtesa ne nje familje, mbi cbaze krijohet riprodhimi i tyre, nuk duhet te jete nje fenomen kaq thjeshte i konstatareshem, por veshtiresisht i argumentueshem. Ne kete faze te zhvillimit te botes zoologjike kjo pothuajse eshte e pamundur dhe duhet nje hallke e metejshme zhvillimi per te kuptuar aresyet natyrore te kalimit nga struktura zoologjike monoseksuale ne dy seksualitetin e nevojshem zoologjik. Menyra se si eshte shtruar ky problem sipas menyres alegorike: kush ka lindur me perpara veza apo pula, tregon qe ky problem eshte tej mases i komplikuar dhe nuk ka asnje argument qe te lejon zbulimin e saj ne kete faze te konstatimit, por dhe paafesine e shkences se zoologjise per t'i dhene nje pergjigje te sakte. Eshte pikerisht pika ku Feja dhe Shkenca nuk jane kontraktuar ndonjehere dhe kjo thjeshte per paafesine te Shkences dhe Filozofise (interesant eshte fakti qe te vetequajturit ateiste nuk e kane vene ne dukje kete problem) cka me ka cuar ne perfundimin se te dy keto veprimtari njerezore ne fushen e subjektit kane boshlleqe serioze qe duhen plotesuar. Kam rast te jap nje shpjegim me konkret te ketij problemi te mbeshtetur ne FAKTE, por qe jane anashkaluar edhe pse vihen re per dite ne miliona raste.

Ndarja e botes zoologjike ne krijesa te tokes dhe te detit nuk e ka fshehur faktin e te qenurit te detit si shtepia e te pares krijese zoologjike ne historine e Lendes ne Toke. Ne ambientin ujqor duhet kerkuar moshja me e vjeter e ekzistences se botes zoologjike dhe aresyet e kalimit te jetes se qenieve vetelevizese nga uji ne toke. Perseri ne kete pike problemet jane jashtezakonisht te veshtira, por dhe nje argument per te parashikuar kalimin e Njeriut nga Toka ne Uje si menyre jetese. Prejardhja e larget e Njeriut nga bota ujore duhet te jete bere nepermjet nje seri shkalles te njepasnjeshme dhe per te percaktuar keto shkalle duhet futur ne perdorim faktori KOHE, i cili duhet te percaktoje aresyet perse ka ndodhur ky kalim. Me zbulimet e derisotme shkenca e Zoologjise duhet te jete e afte per te percaktuar dallimet cilesore midis qenieve te gjalla detare nga ato tokesore (bota e zvaranikeve nuk duhet pare si mutacion, por si nje faze kalimtare nga qeniet e detit ne ato te tokes. Ka shume mundesi qe moshja e peshkaqeneve dhe e balenave te jete me e vogel se moshja e kafsheve te pare te Tokes. Karakteri heterogjen i ketij kalimi dhe zhvillimi duhet te konsiderohet si shkaku i shumellojshmerise se kafsheve te Tokes pa pasur nevojte per nje prejardhje nga nje forme e vetme fillestare. Po te shihet nga ana kohore ky problem nuk do te jete e veshtire konstatimi i parimit poligenetik te formimit te kafsheve te Tokes ane e kend globit. Karakteri monogjenetik i lindjes se llojeve ne levizjen zoologjike duhet marre ne konsiderate per siperfaqe toke, apo deti, teper te kufizuara dhe pa ndryshime te medha klimaterike, topografike e botanike, pasi mbi keto ndryshime ndodh dhe lindja e llojit te ri si pershtatje me realitetin. Nje raport midis botes botanike dhe asaj zoologjike eshte i pamundur te ndertohet me dijet e derisotme, pasi ndryshimi cilesor midis tyre eshte jashtezakonisht i madh dhe hopet kalimtare nga bota bimore ne ate shtazore nuk e di a jane zbuluar te gjitha. Kjo nuk duhet te pengojte pranimin a priori te rrjedhjes se botes shtazore nga bota bimore dhe kalimin ne nje shkalle edhe me te larte te levizjes biologjike drejt botes njerezore. Une pretendoj qe kalimi nga bota e kafsheve ne bote njerezore nuk eshte e veshtire te argumentohet edhe vetem mbi baza biologjike, ku anatomia e Njeriut me ate kafsheve ka pika te medha kontakti dhe i vetmi ndryshim i tyre qendronte ne veprimtarite mbi Natyren (njeriu prodhonte, ndersa kafsha maksimumi mblidhte).

Njeriu nuk perfaqeson vetem nje specie me ndryshim cilesor nga prejardhja e vet zoologjike. Kryesorja e Njeriut eshte ekzistenca e tij si forma me e larte e organizimit te te vetmes forme qe njohim te NATYRES e lidhur me menyren e levizjes. Po te shohim detyrat qe duhet te realizojte studiuesi per te gjitha rastet e formave te organizimit te Lendes drejt Njeriut veme re se bota kuantike ngjason me boten e njeriut cka te con ne perfundimin se kemi te bejme me dy ekstremet e botes Lendore dhe detyrimisht, sipas parimit dialektik, ato duhet te perputhen. Qe te mundesh te kuptosh mire Boten Njerezore duhen zberthyer:

- 1 – karakteri shkakesor shumepermasor i levizjes shoqerore ne te gjitha nivelet e saj.
- 2 – dinamika e brendeshme te njeriut shoqeror nga pikepamja individuale (parimi i ekzistences dhe i punes).
- 3 – marredheniet e ketij individi me ambientin rrethues zoologjik, botanik dhe kimik ne te gjitha permasen.
- 4 – marredheniet e ketyre individeve shoqeror midis tyre (lindja e gjuhes se folur).
- 5 – krijimi i Shoqerise Njerezore.

6 – marrëdhëniet e Shoqërisë Njerezore me ambientin rrethues zoologjik, botanik dhe atij kimik në të gjithë nivelet (parimi i punës kolektive).

7 – marrëdhëniet e Shoqërisë Njerezore brenda saj dhe midis llojeve (racave) (bota e relacioneve universale dhe permasat e saj).

8 – krijimi i Fesë dhe Institucioneve fetare (rasti i gjysem-shtetit fisnor); - çfarë ka realizuar institucioni fetar në historinë e Njerezimit dhe perse kanë shërbyer ato.

9 – krijimi i organeve jetësore të Shoqërisë Njerezore (rasti i familjes, prones fisnore, të drejtës zakonore të pashkruar; krijimi i shtetit).

Të gjitha këto kanë nevojë për një zberthim universal përpara se t'i japim përgjigje pyetjes: perse NATYRA e ka krijuar Njeriun dhe perse njeriu ekziston vetëm në formën e Bashkësisë Njerezore që nga dita e formimit të tij me të parë (në këtë drejtim, procesi i bashkësisë duhet të jetë huazuar nga bota e kafshëve dhe pikerisht këtë bashkësi komandon ZOTI). Pikerisht në këtë pikë duhet të fillojë zberthimi i Shoqërisë Njerezore duke pranuar parimin poligjenetik të lindjes së tij në Globin Tokësor, por dhe pikerisht në këtë pikë fillojnë gabimet e njepasnëshme të mendimit filozofik botëror që e kanë kanalizuar Njerezimin drejt njëshiti iluzor. Përcaktimi i parimit natyror të lindjes së njeriut në Tokë ka të bëjë shumë me parimin e zhvillimit të Shoqërisë Njerezore në Tokë, por dhe fshehjen e parametrit absolut të zhvillimit sipas kontinuitetit kohor-hapsinor. Marrja në konsideratë vetëm të hapsirës përgjate mijeravjeteve e ka devijuar mendimin shkencor drejt kanaleve shterp ku jo rrallë herë mendimi i gabuar ka sunduar për një kohë të gjatë. Parimi poligjenetik i lindjes së Njeriut në Tokë përbën diferencim racor, por shkallë të ndryshme zhvillimi që janë prezent edhe brenda një race deri në atë masë se raca e bardhë që drejton përgjithësisht politiken botërore ka në brendësi të vet dhe popullin më inferior në bote, që edhe pse është udhëhequr nga shtetet me të fuqishme të kohës përgjate 2500 vjetëve ka mbetur akoma populli më primitiv i kontinentit të bardhë. Parimi poligjenetik i lindjes së Njeriut në Tokë fsheh edhe problemin më kryesor të Historisë së Njerezimit: mënyrën se si ndryshon Njeriu dhe Popujt e Botes në sajë të relacioneve universale. Kjo e fundit përben të gjithë thelbin e arsyes përse poligjeneza është i vetmi parim i lindjes së qenieve të gjalla në Tokë. Një ndër problemet kryesore të qenieve të gjalla në Tokë është ai i krijimit të dualitetit seksual, kur dime që parimi monoseksual është shoqëruesi i krijimit të gjallesave me të para. Në këtë drejtim shkencë ka heshtur dhe nuk ka folur kurrë. Vetëm mendimi filozofik fetar ka dhënë deduksionet e veta duke nxjerrë të zbuluar kohën e të shkruajturit qoftë të Biblës e qoftë të Kuranit. Jashtë filozofisë fetare, mendimi filozofik botëror ka tentuar të shpjegojë jo mënyrën e lindjes së qenieve të gjalla nga pikepamja seksuale, por vetëm arsyes të diferencimit shoqëror midis seksëve (të pakten libri i Frederik Engelsit mbi origjinën e familjes, prones private dhe e shtetit, apo i Karl Gustaf Jung, "Aspekte të Mashkullores" e perligjin këtë pretendim). Pasi u mora me këtë problem vura re se ai nuk zgjidhë tek format e ulta të gjallesave, por kur erdhi puna tek Njeriu vura re se mungonte një parameter në analizën e Botes Njerezore dhe ishte pikerisht ky parameter ai që e fshihte gjenezën e njeriut nga pikepamja seksuale (është kjo arsyeja përse "Dialektika Filozofike" (Hegeli) dhe "Paradoksi i Kohës" (Ajnshtajni) nuk mund të zbuloheshin jashtë botes Njerezore; në të kundërtën ato do të kishin adresime të gabuara). Analiza e shpejtesisë së zhvillimit social tek individë njeri tregonte se njeriu individual e kishte këtë parameter më ndryshueshmeri vlerë dhe kjo kishte ndodhur e trashëguar që nga bota nga Njeriu kishte prejardhjen e largët. Në këtë mënyrë zgjidhja e problemit të mënyrës së lindjes së seksëve në Botën Njerezore ishte në të njëjtën kohë dhe zgjidhja e problemit për qeniet e gjalla jashtë botes njerezore. Duke u mbështetur tek Bibla dhe Kurani, rezultoi se mashkulli ka lindur përpara femrës nga pikepamja kohore. Në këtë pikë problemi sipas kohës kishte anashkuar thelbin e ngjarjes pasi nuk bëhej fjale kush kishte lindur më përpara, por nga rrjedhën qoftë femra, qoftë mashkulli dhe këtë e zgjidhte FAKTI historik i individit (i femrës dhe i mashkullit) që dihet shumë saktë, por që nuk ishte ditur të interpretohej prej mijeravjetësh. Problemi shtrohet: si janë formuar gjallesat nga pikepamja seksuale? Ai zgjidhet duke bashkuar FAKTIN me raportin kohor-hapsinor dhe rrjedhimet që dalin prej tij dhe dukuria mërr spunto vetëm nga bota njerezore duke u përgjithësuar edhe për gjallasat nga e ka prejardhjen biologjike Njeriu.

Faktet janë dy grupimesh të lidhur me raportin e moshave të aftësisë riprodhuese dhe jetëgjatësisë e procesit (njeriu femër këtë aftësi e fiton përgjithësisht që në moshën 13-14 vjeç, kur mashkulli këtë aftësi e fiton disa vjet më vonë, por tek femra aftësia riprodhuese shteron përgjithësisht që në moshën 50 vjeçare, kur tek mashkulli vazhdon përtej moshës së tretë) si dhe me raportin e moshave në aftësi intelektuale për të ndryshuar Natyrën (femra këtë aftësi e fiton përpara mashkullit disa vjet duke u frenuar në moshën kur mashkulli sapo e fillon aftësinë e ndryshimit të Natyrës). Ky karambol dhe kjo mosperputhje me rrjedhimet e raportit kohor-hapsinor ka vetëm një shpjegim: për të kapërcyer paaftësinë e gjallasave për t'u riprodhuar nga vetvetja (arsyeja e kesaj pamundesie përben argumentin për të parashkuar ekzistencën e një ndryshimi cilesor në ecurinë e jetës së gjallesave të atyre koherave para milionvjetëve, çka ka cuar në ndryshimin e shpejtesisë së zhvillimit specifik NATYRA urdheroi ndryshimin e procesit duke e detyruar gjallesën monoseksuale të transformohej në femër dhe vetë kjo femër të prodhonte mashkullin. Se si ka ndodhur biologjikisht ky proces për mua është e pamundur ta interpretoj, por kur vjen puna për të përcaktuar se kush ka lindur më përpara pula apo veza, raporti kohor-hapsinor postulon që pula është paresore në kohë dhe veza produkt i saj, pasi shumëfishimi i paraardhësve të pulës nuk ka pasur nevojë për partner. Ndoshta procesi i ekzistencës së vezës mund të ndihmojë në zbulimin e procesit të kalimit nga monoseksualizmi biologjik në atë dy seksual. I gjithë ky proces ke cuar në lindjen e një ndjenje, që nuk ekziston vetëm tek njeriu: ndjenjen e Nenes për femijën e vet. Është e vetmja ndjenje në psikologjinë e Njeriut pa interes dhe e trashëguar nga bota paraardhëse e tij.

Por ky problem zgjerohet edhe më tej kur vjen puna për të përcaktuar llojet e familjeve në racën njerezore në Tokë nga pikepamja e transformimit. Në librin e F.Engelsit ky proces nuk është marrë parasysh, pasi është pranuar vetëm ekzistenca e llojeve pa e prekur shkakun e drejtepërdrejtë (në fakt marksizmi e nenkuptoi këtë shkak brenda hapësirës ekonomike duke anashkuar përgjegjësinë faktike). Kalimi nga familja patriarkale në atë monogamë e ka një përgjegjës madhor dhe nuk ka qenë një proces evolutiv vetëm brenda familjes. Të pakten ndër shqiptarë ky proces njihet dhe përgjegjës për këtë ka qenë Institucioni Katolik i cili në Konkilin e Tivarit më 1199 ndaloi martesën brenda rrethit të shtatë

te trashëgimise (është një rast analog me pronen private cka con ne domosdoshmerine e pergjithesimit filozofik) cka tregon argumentueshem qe institucionet fetare jane pergjegjese per formen e sotme te familjes monogame. Raportet e ketyre institucioneve me formen e familjes na tregojne dhe kohen se kur jane shkruar qofte Bibla e qofte Kurani. Materializmi Filozofik duke pranuar zhvillimin si nderlidhes te Kohes, Hapesires dhe Levizjes kerkon medoemos vendosjen e nje parimi i cili formaton kete zhvillim dhe nuk fut ne kontradikte racat per efekt te kohes se ndryshme te zhvillimit. Ne kete pike ne gjejme argumentin me te plote te ligjit themelor te dialektikes mbi unitetin e te kundertave brenda zhvillimit, i cili tenton gjithmone e me shume t'i barazojë strukturat pjesmarrese deri ne momentin e permbysjes (kjo e fundit kur ndodh kerkon medoemos ndryshimin cilesor duke aprovuar pabarazine ne aktin e filleses). Ai qe lidh tre komponentet baze te natyres me kete zhvillim është pikerisht kontinumi kohor-hapesinor qe formon nje raport te barabarte me nje (1), prej nga rrjedh qe baza filozofike e zhvillimit shoqeror është shpejtesia e zhvillimit shoqeror e cila percaktohet nga Koha e lindjes. Eshte kjo shpejtesi qe ve dallimin midis popujve brenda nje race dhe është kjo bashkesi shpejtesish qe ve dallimin midis racave jashte rendeve shoqerore. Eshte pika me e pare dhe e rendesishme qe argumenton ekzistencen e parametrin: ndryshim i njeriut prej njeriut dhe menyren se si duhet analizuar Historia e Njerezimit ne vazhdim. Per kete problem është bere nje teorizim per mbi nje shekull, por me adresim te gabuar. Fjala është per "paradoksin e binjakeve" ose te "kohes", por me shkak-pasoje te gabuar, pasi ne qender te procesit nuk është shpejtesia qe percakton ecurine e kohes, por është koha e lindjes ajo qe percakton shpejtesine e zhvillimit dhe me kete merre fund e gjithë teoria e racizmit spekulativ. Mbi kete baze analiza e shoqerise shqiptare rezulton te jete shpjeguesja e filleses se Races se Bardhe ne kontinentin Evropian.

Materializmi filozofik duke pranuar heterogjenitetin si dukuri absolute te zhvillimit te Materies – Lendes – Shoqerise Njerezore, është i afte te shpjegoje ne menyre paraprake bazat e zhvillimit historik te Njerezimit jashte rendeve shoqerore ne perputhje me produktin shoqeror. Pra ate qe marksizmi nuk kishte marre per baze ne teorine e tij, ne sot e kthejme ne nje krah tjetër duke i dhene prioritet ligjeve te Natyres qe ndikojne mbi Shoqerine Njerezore dhe jo e kunderta (ketu qendron ndryshimi midis materializmit ne tendence dhe materializmit filozofik). Themeli i gjithë ketij teorizimi është shpejtesia e zhvillimit social qe parapercaktohet nga koha e lindjes. E perkthyer me kuptueshem rezulton qe popujt e vjeter kane shpejtesine e zhvillimit shoqeror me te avashte ne raport me popujt e lindur me vone, dhe rrjedhimisht jane me te prapambetur se keta te fundit. Te pakten rasti shqiptar ne Evrope duhet konsideruar sot rasti me tipik, por edhe ne kontinentet e tjera, ne kohera shume me te hershme, ndjehen diferencime ekstreme per shkak te kohes se lindjes se popujve (ne Azi, Japonia me pjesen tjetër te Races se Verdhe, Babilonia me pjesen tjetër te Races Malavjane; ne Afrike, Egjipti kundrejt Kartagjenes, dhe te dy keto popuj kundrejt popujve te tjere te Races se Zeze).

FAKTI me kryesor qe Materializmi Filozofik merr ne konsiderate si veprimtari thelbesore te Njerezimit është Bota e madhe e relacioneve Universale dhe është kjo veprimtari qe ka percaktuar te sotmen qe po jetojme. Pasoja me e rendesishme e kesaj bote është GJUHA dhe shumellojshmeria e saj tregon se kjo bote ka qene e diferencuar ne zhvillim qe ne ditet me te para te Njerezimit. Shkalla e diferencuar e zhvillimit te gjuheve është treguesja me e pare qe bartesit e tyre jane te cfaqur ne Histori ne menyre te deferencuar nga pikepamja kohore. Por ketu rendesi te posacme merr nje proces i konstatuar prej mbi nje shekull me adresim te gabuar: "Paradoksi i binjakeve". Procesi ne kete rast mbarat mbi vete ndikimin dualist dhe kjo ka qene nje dukuri e pa konstatuar nga A. Ajnshtajni (fizikanti e pranonte ne menyre te njeanshme kete proces duke mos marre parasysht ndryshimin e kohes mbi relatorin (ne kete rast te gravitetit). Karakteri dualist i procesit ne fjale është pergjegjes per te gjithë gjendjen sociale te popujve te Globit, por detyra e tij nuk ka mbaruar ende dhe ketu mbetet per te percaktuar permasen e aplikimit ne vazhdimin e kohes. Te pakten per Popullin Shqiptar ky proces ka qene vendimtar dhe kjo dallohet me KOHEN qe po kalon. Nga pikepamja autoktone Populli Shqiptar jeton ne nje gjendje shume me te avancuar se sa duhet te jetonte ne realitet dhe është ky shkak qe krizat ekonomike nderkombetare nuk ndikojne mbi te. Por kryesorja tek Populli Shqiptar është gjuha, si faktor lidhes me popujt e Evropes.

Dua te them qe ne fillim qe me prejardhjen e Gjuhes Shqipe është spekuluar pa fund. Ne te gjithë shkollat e arsimit te detyrueshem thuhet qe gjuhe shqipe rrjedh nga gjuha ilirishte dhe permendet fjalori i Frang Bardhit si fjalori me i pare i gjuhes shqipe te lidhur me latinishten. E kam te qarte qe kjo është shume me e vjeter se shkolla enveriste, por me habit fakti qe fjalori i Frang Bardhit qe ne kapak e quan gjuhen e shqiptareve gjuhe te epiroteve dhe fjalori mban daten 1635 (kur me 1702 At Fancesko Maria da Lece O.F.M e quan fjalorin e tij Dittionario Italiano – Albanese) dhe kerkush nuk ka thene nje fjale per kete ndryshim duke u nenkuptuar qe gjuha epirote është e njejte me gjuhen shqipe. Por kjo gje permbys, mbi te gjitha, nje perfytyrim te gabuar mbi prejardhjen e gjuhes shqipe dhe nje transformim propogandistik per shkaqe politike te "panjohura". Te gjithë studiuesit e gjuhes shqipe, te huaj dhe shqiptare, e kane pranuar pa doreza qe Fjalori i Frang Bardhit është i pari fjalor i gjuhes shqipe edhe pse autori titullin ja kishte vene Dictionarium latino-epiroticum (te gjitha keto gjenden ne parathenien e fjalorit me autor Mario Roques). Duke u nisur nga e njohura drejt te panjohures ne kemi mundesi te ndertojme rrugeformimin e gjuhes se sotme shqipe, pasi tani ajo është zgjeruar edhe nje hallke me tej duke ndrequr prejardhjen e afert te Gjuhes Shqipe. Ne kete menyre ekuacioni retrospektiv i Gjuhes Shqipe, te pakten ne keto 3000 vjet, është si me poshte:

shqip – epirotisht (1635) – (+) ilirisht – gjuha primitive

Interpretemi i ketij ekuacioni na jep mundesine te argumentojme gjenezen historike te Gjuhes Shqipe duke u nisur nga bota e relacioneve universale e paraardhesve te afert dhe te larget te shqiptareve. Ne kete rast ekuacionet duhet te jene te shumte dhe duhet te kene kete varesi kohore:

Gjuha primitive e banoreve autoktone + gjuha pellazge = Gjuha ilirisht (nga lashtesia deri ne shek. VII Para Kri.; – Stela e Lemnos). Eshte kjo arsyeja perse iliret shfaqen ne histori perpara heleneve: te paret rrjedhin ne menyre te

drejteperdrejte nga banoret autoktone, ndersa te dytet ne menyre te drejteperdrejte nga pellazget e ardhur, te tjetersuar nga relacionet me vendasit autoktone.

Gjuha ilirisht + gjuha pellazge dhe gjuha helene = Gjuha epirote (nga shek. VII Para Kri. – 1635 duke ekzistuar paralel me gjuhen e Ilireve; Fjalori i Frang Bardhit). Eshte kjo aresyeja perse iliret shfaqen ne kohe perpara epiroteve duke pasur karakter birerie me ta, por keta te fundit (iliret) ekzistojne pertej te pareve ne planin kohor dhe te dytet jane transformuar ne epirote ne saje te relatave te sterzgjatura me helenet te sapo dale nga bota pellazgjike.

Gjuha epirote + gjuhete evropiane dhe gjuhete otomane, perse, arabe = Gjuha shqipe (nga 1635 deri me sot; Fjalori i At Fancesko Maria da Lece O.F.M.).

Dmth kerkimin e lindjes se emrit shqiptar dhe Gjuhes Shqipe duhet ta kerkojme pas vitit 1635 deri me 1702.

Perfundime

Sot problemi shtrahet se kur nje shoqeri qe nuk ka zgjidhur sakte drejtimin e vet filozofiko-botekuptimor, nuk mund te realizoje dot nje progres pozitiv ne zhvillimin social te saj (marksizmi i proletareve, sipas formulimit bolshevik, e kerkonte kete domosdoshmerisht tek rendi shoqeror dhe shkallet e zhvillimit te tij pa marre parasysh ndryshimin e njeriut prej njeriut ne saje te botes se relacioneve te pavullnetshme per palen e prapambetur; duke e konsideruar menyren e lindjes se ideve tre ndryshme politiko-juridike, fetare, letrare, artistike, shkencore, etj sekondare dhe pa ndikim edhe pse zbulimi i kesaj menyre e kerkon medoemos tjetersimin e marksizmit nga pozicioni i materializmit). Eshte kjo aresyeja perse analiza e mendimit Filozofik Materialist na con ne perfundimet e meposhtme:

1 – Filozofia Materialiste eshte projekti shpjegues i jetes shoqerore ne Racen Njerezore, te cilen e konsideron si formen me te larte te organizimit te struktures Natyrore, qe e quajme Lende.

2 – Qe te mundesh te shpjegosh menyren reale, dmth materialiste, se si eshte formuar Gjuha Shqipe qe ne gjenezen e saj me te pare duhet t'i pergjigjesh pikesepari tre pyetjeve te lidhura me ZOTIN, menyren se si lind Feja dhe per cfare sherbejne Institucionet Fetare ne Historine e Njerezimit. Pa ditur te shpjegosh kete trinom ekuacional harrojemi se dini ta zbertheni permbajten dhe thelbin e Gjuhes Shqipe. Gjuha Shqipe eshte e vetmja gjuhe ne Evrope qe ka ne themel te vet eterit e Kishes Monoteiste Evropiane dhe eshte e vetmja gjuhe qe mund te ndiqet qe ne gjeneze edhe pse eshte me e vjetera, duke perbashkuar te gjitha stadet e zhvillimit te Shoqerise Njerezore. Gjuha Shqipe eshte "magazina historike" me e plote e Races se Bardhe dhe perbashkuesja e dy racave njerezore ne Historine e Njerezimit. Gjuha Shqipe eshte shenja e pare e unitetit racor dhe e te gjithes Njerezimit ne vazhden historike te tij. Gjuha shqipe eshte e vetmja gjuhe evropiane qe ka zhdukur dallimet midis racave dhe midis feve shume perpara se te aplikohet politika globaliste. Gjuha Shqipe eshte shenja e ekzistences se ZOTIT dhe e unitetit te Races Njerezore ne Toke. Gjuha Shqipe eshte e vetmja gjuhe ne Evrope qe argumenton se ZOTI ndikin mbi popujt dhe jo mbi individin.

3 – Qe te mundesh te shpjegosh gjenezen historike te Popullit Shqiptar pike se pari duhet te argumentosh parimin natyror te lindjes se Njeriut ne Toke dhe nga rrjedh ai. Se dyti duhet te percaktohet rrugefornimi i racave njerezore ne Toke dhe cila eshte baza ligjore e formimit te tyre.

Se treti duhen zbuluar menytrat dhe format e lindjes se ideve fetare, juridike, politike, shkencore, letrare, etj. Duhet percaktuar rrugezhyllimi i gjithseiciles dhe prej kujt varen ne menyre te drejteperdrejte. Prej ketej do te rezultojte dhe rrugezhyllimi i races Njerezore ne Toke dhe cfare i bashkon dhe i ndan racat ne Toke. Se katerti duhet zbuluar se cili eshte ndikimi i faktorit KOHE ne zhvillimin e Races Njerezore ne Toke dhe perse perbashkimi i dy racave (autoktonet e gadishullit Ilirik – race e bardhe me pellazget e ardhur – race malavjane) ka ndodhur perpara se te realizohet konsolidimi brenda nje race, akoma me tej perpara se te formoheshin popujt evropiane (e njetja siuate paraqitet edhe ne elemimin e races se kuqe nga ana e races se bardhe). Se pesti duhet argumentuar aresyeja perse kane levizur bashkesite njerezore, ne cfare rasti, ne cfare permase dhe ku tipikisht pasi rezulton te mos jete nje fenomen ligjor per ate kohe dhe per ate rend shoqeror. Se gjashti teoria dhe praktika e Rendeve Shoqerore ka nevojte t'i ndryshoje metodika e zberthimit duke ja nenshtruaq faktorit KOHE. Eshte e pamundur te sakesohet e ardhmja e Njerezimit jashte ketij faktori. Shkencat shoqerore kane nevojte per nje permbysje totale perpara se te vihen ne krye te jetes sociale te Njerezimit. Duhet permbysur parimi mijeravjecar i sundimit te Politikes mbi Historine dhe mbi kete baze te shkruajturit te Historise sipas interesit te triumfuesit. Pikerisht pse ka ndodhur keshtu e ashtequajtura shkence e historise eshte krejttesisht ne ajer dhe nuk ka asnje domethenie dhe ndikim te drejteperdrejte mbi Njerezimin. Dhe po te behen te gjithes keto sakesime do te shikohet se Historia e Popullit Shqiptar eshte krejt tjetere per tjetere me domethenie qe ndihmon politiken ne drejtim te aplikimit te saj si udheheqese e zhvillimit historik te tij. Eshte e pamundur dhe e pa realizueshme aplikimi i politikave aktuale si udheheqese ne drejtimin e Popullit Shqiptar. Ato do te cojne medoemos ne zhdukjen e tij, njesoj sic ndodhi me trakasit dhe maqedonasit kur ju nenshtruan politikave skllavopronare romake. Politika e sotme shqiptare po perserit pike per pike politikave evropiane te fillim eres kapitaliste evropiane dhe kjo nuk eshte gje e mire. Kontraktimi midis ketyre politikave dhe shkallet se zhvillimit shoqeror autokton nuk mund te coje ne zhvillimin e propoganduar, por ne tjetersimin e popullates shqiptare jashte progresit social dhe rrjedhimisht ne zhdukjen e tij.

4 – Sudiuesit shqiptare te sotem te te gjithes fushave jane teper-teper larg aplikimeve materialiste, dmth fitim punimet e tyre filozofike e shkencore pa arritur ne asnje perfundim konkret. Cdo punim duhet t'i nenshtrohet pyetjes: cfare perfitimi ka shkenca dhe cfare ka perfitimi ka Populli Shqiptar, meqenese cdo punim konvertohet ne para. Politika shqiptare e mijevjecarit te ri po kopjon pike per pike politiken evropiane te para 400 vjeteve ne drejtimin politik te popullit te vet pa e ditur perputhjen hapsinore dhe pasojen e ketij veprimi. Ate qe Evropa e para 4 shekujsh nuk e ka ditur per vete nuk eshte mire te aplikohet si nje veprim pozitiv politik; me se paku do te coje ne lindjen e nje revolte nga poshte, duke kopjuar revolucionin ne Vendet e Ulta te shek. te XVI-te. Padija marksiste po vazhdon akoma, si nje inerci sociale, tek intelijenca postkomuniste duke bashkepunuar me prejardhjen shoqerore te gjithseicilit. Koha do te tregojte se ku po

e con Popullin Shqiptar produkti intelektual enverist dhe postkomunist.

Tirane, me 08.05.2014